

UJ KELET

PARTONKIVÜLI NAPILAP

Alapító főszerkesztő: **Dr. MARTON ERNŐ**
A központi igazgatóság vezetője: **Dr. MARTON ERNŐ**

אורי קלט (מורה חדש)
עיתון יומי בלתי מפלגתי בשפה העברית
הערכה ד"ר נ. מרטון
העורך האחראי דוד שו
המורה: מורה חדש בע"מ ת"א הגב 44

XLVII. ÉVFOLYAM 177. SZÁM
Főszerkesztő: Dr. MARTON GIZELLA
Felelős szerkesztő: SCHÖN DEZSO
Kiadó: Mizrách Ohadás Ltd., Tel-Aviv.
Hátsó: 11. — POB. 831.
Telefon: 30011 - 12 - 13

A Közöspiac ülésén

Hallstein eltávolítását követelik a franciák

De Gaulle ragaszkodik a vétőjoghhoz — Belgium és Hollandia ellenzi a francia követeléseket

Luxemburg (UPI, IFP). — Franciaország hat hónapi szünet és bojkott után tegnap első alkalommal ismét részt vett az európai Közöspiac külügyminisztereinek luxemburgi ülésén, amelyet azért hívtak össze, hogy a Közöspiac jövőjéről tárgyaljanak. A tegnapi találkozáson nem vettek részt a kilenc tagú végrehajtóbizottság tagjai, élükön Hallstein professzorral, mert a Közöspiac öt tagállama a Hallstein-bizottság tagjainak távollétével akart egy nyilvánvaló gesztust tanúsítani a franciák felé, akik De Gaulle tábornok vonalának megfelelően, ellenzik a Hallstein-bizottság túlságosan kiterjedt és francia fogalmak szerint a Közöspiac alapszabályait túllépő önálló tevékenységét.

Couve de Murville francia külügyminiszter a tegnapi luxemburgi megbeszélésen ismertette azokat a feltételeket, amelyeknek teljesítése fejében Franciaország hajlandó beszüntetni a Közöspiac bojkottját és vissza-

tér annak keretébe. Jóllehet ezt nem fejezte ki világosan Couve de Murville, a követelmények megszövegezéséből kicsendül, hogy De Gaulle tábornok gyakorlatilag Hallstein eltávolítását követeli a Közöspiacal való békülés fejében. Egy másik feltétel, amit Pá-

ríz támogatott a Közöspiacnál szemben, — hogy a tagállamok a jövőben is megőrizhessék vétőjogukat a Közöspiacon belül, függetlenül attól, hogy e hónapban már életbe lép az a szokás, amelynek értelmében a Közöspiac intézményei egyszerű többséggel hozzák meg határozataikat.

A külügyminiszterek ma, kedden ismét összeülnek, hogy folytassák tárgyalásaikat a francia követelésekről. Luxemburgból ellentétes hírek érkeznek a párizsi feltételek elfogadásának a kilátásaira vonatkozólag. Mig egyrészt azt jelentik, hogy Paul Henri Spaak belga és Josef Luns holland külügyminiszter már a tegnapi nap folyamán nyilat-

nak most Luxemburgban, hogy méltóságtejes kiutalást találnak a nyugatnémetországi Hallstein professzor eljuttatására, illetőleg a vezetése alatt álló kilenc tagú végrehajtó bizottság hatáskörének drasztikus megnyirbálására, amint ezt De Gaulle utasításának megfelelően De Merville tegnap követelte.

nek most Luxemburgban, hogy méltóságtejes kiutalást találnak a nyugatnémetországi Hallstein professzor eljuttatására, illetőleg a vezetése alatt álló kilenc tagú végrehajtó bizottság hatáskörének drasztikus megnyirbálására, amint ezt De Gaulle utasításának megfelelően De Merville tegnap követelte.

de Gaulle utasításának megfelelően De Merville tegnap követelte.

de Gaulle utasításának megfelelően De Merville tegnap követelte.

Korszerű főzés

vitaminokkal
hogyan?

Vitoil

OLAJJAL

- A+D vitamint tartalmaz
- O.D. eljárással finomítva páratlanul sűrűsített, főzéshez és salátákhoz.
- Magas polynasaturátus (fel nem szívódó olajsavak) tartalma csökkenti a vér-cholesterolt és esetleg szívromatól óvhat meg.

G.D. ETZ HAZAITH

BREZSNYEV BIRÁLJA az „amerikai agressziót”

A békeoffenzíva sorsa még nem dőlt el

Washington. (UPI) — John F. Kennedy elnök Vietnámmal kapcsolatos békeoffenzívájára válaszul szakszabályozást adtak ki, amely éles bírálatot gyakorol Amerika fölött és azzal vádolja az Egyesült Államokat, hogy fokozza Észak-Vietnám elleni agresszióját. Megfigyelők ebből az következtetést vonják le, hogy Moszkva álláspontjában nem következett be kedvező fordulat, jóllehet Amerika hangsúlyozta, hogy nincs semmiféle „határozott és végleges dátum” a tárgyalások megkezdésére.

Megszökött Ausztriából Fischböck volt SS-tábornok

Simon Wiesenthal nyomozta ki a náci bűnöst — Hollandia kiadatási kérésére Fischböck eltűnt

Bécs. (IFP) — Johann Fischböck náci háborús bűnöző, akinek kiadatását a holland hatóságok kérték Ausztriától, megszökött lakóhelyéről és egyelőre nem tudni hová vette útját. Fischböck, aki SS-tábornok volt és Göring tanácsadójaként is működött, a háború óta különböző fogásokkal elkerülte az igazságszolgáltatás elé való állítását. Simon Wiesenthal, a bécsi dokumentációs intézet vezetője azonban kinyomozta az eddig halottnak vélt Fischböck tartózkodási helyét és tavaly novemberben

Megszökött Ausztriából Fischböck volt SS-tábornok

Simon Wiesenthal nyomozta ki a náci bűnöst — Hollandia kiadatási kérésére Fischböck eltűnt

Bécs. (IFP) — Johann Fischböck náci háborús bűnöző, akinek kiadatását a holland hatóságok kérték Ausztriától, megszökött lakóhelyéről és egyelőre nem tudni hová vette útját. Fischböck, aki SS-tábornok volt és Göring tanácsadójaként is működött, a háború óta különböző fogásokkal elkerülte az igazságszolgáltatás elé való állítását. Simon Wiesenthal, a bécsi dokumentációs intézet vezetője azonban kinyomozta az eddig halottnak vélt Fischböck tartózkodási helyét és tavaly novemberben

Golán államtitkári jelölése miatt lemondott Gál-Ed és Ezerachi

Forrongás a kereskedelmi minisztériumban — Cur miatt lemond dr. Vidra is?

Jeruzsálem. (Az Uj Kelet tudósítójától.) A kormány legközelebbi minisztertanácsa valószínűleg jóváhagyja Dávid Golán kinevezését kereskedelmi államtitkárrá. A vonatkozó javaslatot Chájim Cádok kereskedelemügyi miniszter fogja a minisztertanács elé hozni. Dávid Golán a Jeruzsálemben mintegy másfél évtizeddel ezelőtt közgazdasági egyetem végzett és nyomban azután Pinchász Szapir környezetébe kerülő fiatal közgazdászok csoportjának tehetséges tagja. A pénzügyi és kereskedelemügyi minisztériumban való szolgálatát követően, különböző izraeli nagy

Övodasztrájk Jeruzsálemben

Az Águdát Jiszráélhez tartozó Bét Jákov kisdedovó há-

lázott 30 jeruzsálemi ovónője és helyettese tegnap sztrájkba lépett. Azt követelik, hogy olyan minősítést kapjanak, mint amelyet a közoktatásügyi minisztérium kezelésében álló ovodák ovónői. Ugyancsak követelik fizetési hátralékaikat, minthogy ezeket az összegeket 1965 szeptember óta nem folyósították számukra. A Bét Jákov jeruzsálemi kisdedovóit mintegy 800 gyerek látogatja.

SZENZÁCIÓS!!!

„CARMEL” SOFŐRISKOLA

legújabb ajánlata.

Ezentúl magyar nyelven tanulhat személy- és teherautót vezetni

ELŐZETES MEGEGYEZÉS SZERINTI
FIX ÁRON IS

Tel-Aviv, Cslenov-u. 17., (Merkáz Miszhári 72., sarok)
Telefon: 825977.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy drága férjem, édesapám, nagyapám

dr. Salamon Ignác Béla

Arad — Rámát-Chén

január 17-én elhunyt. — A temetési menet holnap, jan. 19-én, szerdán d.e. 11 órakor indul a Dafnautcai városi temetkezési csarnokból (Ichilov kórház mögött), az új körzeti temetőbe (Cholon-Bát-Jám határára).

Gyászoló felesége, fia, menyegyerője és a család

Kármel miniszter:

Nem lehet csak az utasokra hárítani az autóbusz-vállalatok deficitjét

Jobb szolgáltatást követel a miniszter — Az Egged és a Dán sokmilliósi deficitre panaszkodik — Mennyivel emelkedett a kooperatíva tagok fizetése?

A közlekedési minisztérium mellett működő tarifa hatóság a Bné Brit tel-avivi székházában tartotta nyilvános ülését, amelyen részt vettek az Egged, a Dán, a Háme-kász és a beér-sévai autóbusztársaságok képviselői. A közlekedési miniszter felszólította a kooperatívokat, hogy csökkenték kiadásait, racionalizálják tevékenységüket és javítsák szolgáltatásukat.

„Nem lehet kizárólag az utas vállára helyezni a kooperatívok deficit-problémájának megoldását.

Ez mindenképpen a kooperatívok feladata és a kormány a maga részéről megadja a szükséges támogatást” — mondotta Kármel.

„A kormány követeli, hogy a közlekedési kooperatívok racionalizálják, belső szervezés, a munkaerők teljes kihasználása útján szívják fel a drágulást és mérsékeljék magukat az alkalmazottaknak nyújtott különböző előnyök terén. A közönség arra vár, hogy a kooperatívok javítsák szolgáltatásaikat.”

„Igaz ugyan, hogy egyelőre még nem lehet teljesen megszüntetni az állóhelyeket az autóbuszban, mert ez növelné a viteldíjakat, azonban a kooperatívok nem mentesek szolgáltatásaik javítása és az állóhelyek csökkentése alól.

A tökéletesebb, jobb autóbusz-közlekedés megfékezésének magánautók elszaporodását, amelyek elzárják a fő közlekedési útvonalakat” — hangzott a miniszter.

M. Ofer, az Egged megbízottja azt mondta, hogy vállalatánál

a felgyülemlett deficit 5 millió fontra rúg.

„Kevésbé súlyosabb helyzetben lévő vállalatok kapnak állami segínyt és eltörlők deficitjüket.”

Dávid Aszár, a Dán megbízottja szerint a társaság adóssága 29 millió fontot tesz ki,

a folyamatos deficit pedig havi 900.000 ezer font. „Ha nem engedélyezik a viteldíj emelést, úgy csökkenteni kell járatunkat a nem-rentábilis vonalokon és hajnali 4 óra 45 helyett csak reggel 6-kor indíthatjuk az első autóbuszt, az utolsót pedig 12 óra helyett este 9-kor.

A két Efráti esete:

Az adóhivatal zaklatása miatt eladta névrokonának telkét

Méir Efráti, chononi lakos egy szép napon értesítést kapott, hogy fizesse be a cfáti Kánaán hegyen lévő telke után járó illetéket. — Efráti meglepte a felszólítás, mert nincs telke Cfáton. Jelentkezett az illetékes hivatalban, ahol közölte, hogy semmiféle ingatlan sem rendelkezik a cfáti Kánaán hegyen. — A hivatalnok azonban nem vették tudomásul tiltakozását, sőt végrehajtási eljárást rendeltek el ellene.

Miután az illeték befizetésének elmulasztása miatt foglalatást rendeltek el nála, elhatározta, hogy más megoldás hiányában, eladja a telket, hogy így szabaduljon meg a kellemetlenségtől. Az alku és az eladás

Azt akarják hogy a Dán csődbejusson?”

Aszár a továbbiakban arra kérte a közlekedési minisztert, hogy ne léptessék életbe a vállalat ellen kiadott foglalatási végzést a jövővelmi adóhátralékok miatt, a miniszter azonban azt válaszolta, hogy ez nem áll módjában.

Rámon Hárel, a közlekedési minisztérium gazdasági tanácsosa ugyanakkor elmondotta, hogy az elmúlt három évben

a kooperatíva tagok fizetése 41 százalékkal magasabb arányban emelkedett, mint az ország más alkalmozottaié.

meg is történt: a telket egy chononi lakos megvásárolta.

Ekkor jött az ügy második fejezete: Méir Efráti petach-tikvai lakos feljelentést tett a rendőrségen, hogy eladták jogos tulajdonát képező cfáti telkét. A vizsgálat szálai a chononi Efrátihoz vezettek, aki előadta a rendőrségen az esetet.

A kényszer-tulajdonos azt mondta, hogy az eladás idején is hangoztatta, miszerint kétségek merültek fel a telk tulajdonjoga iránt, minthogy azonban állandóan zaklatták őt az adóval, nem volt más választása. Hajlandó átadni a teljes vételárát petach-tikvai névrokonának — ez azonban egyelőre vonakodik azt elfogadni.

HIREK

ELŐFIZETÉSI DÍJ: HAVONTA 9.— IL. Tel-Aviv, POB. 831. (Kéziratokat nem örzünk meg és azok visszaküldését nem vállaljuk.) Fiókkiadóhivatalok:

HAIFA: Grünberger, Shapira 13, tel. 62453 Irodai órák után: telefon: 527010. JERUZSALEM: L a n d a u E r d ö s Javez 7. Tel. 26046.

— Sztrájkolnak az Artik-szállítók. A bāt-jámi Artik-Kártiv gyár szállítói egy hét óta sztrájkban állanak a bāt-jámi munkástanács teljes támogatásával. A sztrájkolók és az üzemi igazgatók között megszakadt minden közvetlen összeköttetés.

Az ügy ma kerül tárgyalásra a Hsztadrut szakszervezeti osztályánál. A gyár gondoskodott róla, hogy termékei a sztrájk ellenére szállásra kerüljenek, de zavarok mutatkoztak a távolabbi helyekre irányuló áruszállítások körül.

— Drága volt az ingyensorsjegy. Berko Dávid rámtáji lakos, aki jelenleg katonai szolgálatát teljesíti, tavaly szeptemberben az egyik bāt-gálmi Pájisz sorsjegyjárusító bódénál 33 sorsjegyet vásárolt, amelyeket felnyitott, azonban nem volt hajlandó megfizetni az értük járó 99 fontot. A haifai járás bíróság tegnap 10 napi elzárásra átváltoztatható 50 font pénzbírságra ítélte.

Dr. P. Rosenbaum beszámolója

Jeruzsálem. (Az Uj Kelet tudósítójától). — A magyarországi származású dr. Pinchász Rosenbaum, a Cionista Nagytisz Bizottság ülésén a költségvetési és pénzügyi bizottság elnöke lett. Ennek a nagyfontosságú bizottságnak munkái máig folytatók, amikor az esti ülésen dr. Pinchász Rosenbaum a költségvetési és pénzügyi referátumot fogja megtartani. A Mizráchi, Poalé Mizráchihoz tartozó cionista vezető személyiség Genfben él és ott vesz aktív részt a cionista életben.

Pokolgép Adenben

Aden (Reuter). — Az aden angol főkörmányzó aszisztensét tegnap súlyosan megsebesítette egy csomagba rejtett pokolgép. A miniszteri rangban működő Ruben Thorn a csomag kinyitásával foglalatkoskodott, amikor az hatalmas erővel felrobbant és leszakította több ujját, azonkívül pedig gyomrán és testének más részein is súlyos sérüléseket okozott. Kórházba szállították, ahol az orvosok bonyolult gyomorműtétet hajtottak végre rajta.

Ruben Thorn a legmagasabb rangú angol kormánytisztviselő, aki a Délarab Föderációban szeptember óta működő terroristák szabotázsselekményei során súlyosan megsérült.

Ipari Náchál-csoportot szerveznek Jeruzsálemben

A Sárseret-csoport már telepedés előtt áll

Ujjabb ipari Náchál-csoport szervezését kezdték meg Jeruzsálemben. A csoportnak 60, különböző szakmával rendelkező fiú és lány a tagja, akik 6 hónapon belül vonulnak be tényleges katonai szolgálatra. Ezek a fiúk és lányok még bevonulásuk előtt rendszeresen találkoznak hetenként, hogy megismerjék egymást és felkészüljenek a közös életre. Az elgondolás az, hogy katonai szolgálatuk kitöltésével az egyik fejlesztési övezetben lévő városban telepsznek meg és kooperatív alapon működő üzemet létesítenek.

— Enyhe büntetést kapott a hanyag autózó. A haifai közlekedési bíróság három havi elzárásra átváltoztatható 750 font pénzbírságra és hajtási jogosítványának felülvizsgálására ítélte Odéd Janovszki (Janiv) rámtát-jochánáni lakost, aki tavaly május 25-én Haifán teherautójával elütött egy motorkerékpárost, aki azóta sem gyógyult fel. Szárv közlekedési bíró megállapította, hogy Janovszki nem hajtott az országút jobb oldalán, tiltott helyen előzött és áthajtott a választóvonalon, s általában hanyagul vezetett.

Téli strandnyitás Haifán

Az idei száraz, napsütéses tél hivatalos jelleget kapott Haifán, ahol a város ismét megnyitotta a tengerparti strandokat.

Ezeket a fűrészre kijelölt területeket a szokáshoz híven, a nyári idény befejeztével, mintegy két hónappal előzött lezárták. Miután azonban kiderült, hogy az idej nap-sütéses tében rendkívül sok a fűrész, a város úgy határozott, hogy helyesebb, ha hivatalosan is lehetővé teszi a fűrész és üzembehelyezi a berendezéseket, valamint engedélyezi a hivatásos életmentőket posztjaikra.

— Öt évre eltiltották őket az autózéstől. A haifai járásbíró engedély nélküli gépjárművezetésért 60 napi elzárásra átváltoztatható 400 font pénzbírságra és 4 havi feltételes elzárásra ítélte Jehuda Topol 19 éves és Dávid Steinberg 18 éves katonákat. A két vádlott öt éven belül nem kaphat hajtási jogosítványt. A két katona tavaly novemberben a Haifa melletti Bāt Gálimban loptott motorkerékpáron hajtott.

— Az életfogytiglanra ítélt gyilkos meghalt a rámei fejtűntetésben. Vacab Márcoszián, a Máaszijáhu börtön 56 éves foglya, aki életfogytiglani fegyházbüntetésre ítélt, vasárnap este az Aszáf Hárofe kórházban meghalt. Az örmény származású Márcosziánt a haifai törvényeszk 1952 december 1-én gyilkosságért ítélte el miután kiderült, hogy egy társával együtt megölt egy fiatal embert, majd a holttestet feldarabolta és két bőröndbe rejtette. Márcoszián büntetésének utolsó szakaszát töltötte Máaszijáhu. Vasárnap, miközben a konyhában dolgozott, hirtelen rosszul lett és az Aszáf Hárofe kórházba szállították ahol rövid idő múlva meghalt.

Chederától Jeruzsálemig jó volt a tv-próbaadás vétele

Még a Kármelen és Metulán is látták

A postaigazgatóság mintegy 500 levelezőlapot és levelet kapott az ország különböző részeiből amelyek reagáltak a kísérleti televízió-adásokra. Mint ismeretes, a posta öt napon keresztül sugárzott ilyen közvetítéseket, hogy megállapítsa, milyen a vételi lehetőség. A közvetítés mindenekelőtt az ország központi részének szólt, azaz a Negev északnyugati részétől Chederáig, illetve Jeruzsálemig. — Ez ugyanis az a körzet, ahová a jeruzsálemi hegyekben lévő éjtánimi közvetítőállomás sugárzása irányul.

A levelek azonban az ország más részeiben élő lakosoktól is érkeztek, akik szintén kitűnően vették az adásokat. Így Metuláról, Cfátról, Názáretből, Naharáról és Dimonáról is. Altlában a magasabb fekvésű helyeken jobb volt a vétel.

WIZO — HAIFA

Hagefen 19 Szerdán 19-én d.u. 5-kor MONOSTORY ADA előadása. Háziasszonyok: Moskovits Szerén, Fischer Olga. Vendégeket szívesen látunk.

Dr. AGUR ÁVRAM

egyetemi kutatóorvos tart előadást „Zsidó népi babonák és kámeák” címen, ma, kedd este 8 órakor Ibn Gvirol u. 68., IV. em. nagyteremben rendezendő

klubestünkön,

amelyre szeretettel hívjuk meg tagjainkat és barátainkat. Beléptidj nincs. A Liberális Párt magyar tagozata

— Vita közben összerogyott a jegyszédő. Jozsef Urbach, a haifai Meron mozi jegyszédője vasárnap este vitába keveredett egyik kollégájával. Közben hirtelen rosszul lett és ájultan esett össze. A Rambam-kórházba szállították, ahol azonban már csak a beállott halált állapították meg. — Urbach hosszú idő óta szenvedett szívbetegségtől.

• Holnap 8-kor az Achva (Brenner 21.) kultúrestje: a „Simon Menyhért születése” c. film.

— Repülőgelyezmény Magyarországra és Líbanon közzét. Beirutból jelentik: Líbanon és Magyarországra közzét repülőgelyezmény jött létre. A magyar küldöttség, amely egy héti tartózkodást Beirutban, szombaton irta alá a megállapodást a két ország közötti polgári légiforgalomról.

• ELADÓ 26 m² UZLETHELYSÉG. Bne-Brák, Cházon-Is-u. 43. sz. a. Erdéklődni a fenti címen, a mosodában.

Uj és használt zongorák részlete is Használt zongorákat megveszünk vagy újra eszéljük.

ZONGORA SZALON
Tel-Aviv, Dizengoff 84., (emelet)

SZEMÉLYI HIREK

★ Jozsef Buloff, az ismert jiddis színész tegnap az országba érkezett és elmondotta, hogy ezalkalommal 40 személyes együtessel lép fel és legalább fél évig marad az országban.

★ Paul Sonnabend, a „Hotel Corporation of America” — a Készária szállót kezelő vállalat — elnöke tegnap az országba érkezett és a repülőtéren Elovic szállodaigazgató fogadta.

★ J. Kaplan new-yorki lakos, aki nagy összeget adományozott a telavivi egyetem új épületének céljaira, tegnap feleségével együtt megerkezett, hogy résztvegyen az épület február elején történő avatásán.

JIDDIS OPERETT-SZÍNHÁZ UTOLSÓ ELŐADÁSOK

SULAMIT
Kedd, jan. 18.
KFAR WARBURG „Pasmann” 8.30
Szerda, jan. 19.,
TEL-AVIV „Mugrabi” 8.30
Péntek, jan. 21.,
DIMONA „Dimona”, 8.45
Szombat, jan. 22.,
TEL-AVIV „Mugrabi”, 7-kor
Vasárnap, jan. 23.,
BAT-JAM „Bāt-Jám”, 8.30, utoljára

Az éjláti sőtalanító üzem napi 3800 köbméter ivóvizet szolgáltat

A Zárcin-rendszerű vízedsítő jobb ivóvizet állít elő

A Mekorot és a villanytársaság közös tulajdonában lévő éjláti kombinált áramfejlesztő és tengervíz sőtalanító berendezés ma már fedezi Izráel déli kikötővárosának áramszükségletét és bizonyos évszakokban teljes ivóvíz-szükségletét — közölték tegnap a hírlapírókkal a kombinált tartott sajtófogadás alkalmából. A 15 millió font befektetéssel épített kombinált berendezés még bejárata alatt van és ezért nem tudták kikalkulálni, hogy miibe fog kerülni egy köbméter sőtalanított tengervíz és mi lesz a villany ára kilowatt-ként. A bejáratát tavaly áprilisban kezdték meg és még azt sem tudják meddig fog tartani. A telep a tervek szerint működik és naponta mintegy 3800 köbméter sőtalanított vizet, valamint óránként 3 ezer kilowatt áramot állít elő.

Mód van a telep kibővítésére és ekkor napi 7500 köbméter édesített vizet és óránként 5 ezer kilowatt áramot fogna előállítani. Az éjláti kombinált berendezésben sőtalanított tengervizet összekeverik az éjláti kutak vizével, amelynek köbméterében 2 ezer milligramm klór van és a keverés után a lakosokhoz eljutott ivóvíz mindössze 100–150 milligramm klórt tartalmaz. A Mekorot és a villanytársaság kombinált áramfejlesztő tengervíz-sőtalanító telepén párologtatás által

tal vonják ki a tengervízből a savakat és az eközben fejlesztett gőzt használják fel az áramfejlesztő turbinák működtetésére.

A Zárcin mérnök által tervezett tengervíz-sőtalanító berendezésből 4 egység működik most Éjláton, amelyek mindegyike 250 köbméter tengervíz sőtalanítására alkalmas. Az utóbbi időben újításokat vezettek be, amelyek által napi 300 köbméterre, sőt további javítások által napi 400 köbméterre lehet emelni

Lassító sztrájk a haifai kikötőben

A narancskivittl veszélyezteteti a vadsztrájk

Haifa. (Az Uj Kelet tudósítójától.) A haifai kikötő narancsrakodó munkásai tegnap olasz-sztrájkba kezdtek és az előirt minimumra csökkentették le a teljesítményt: miután a munkavállaló Egyesült Kikötőszolgálatok nem hajlandók tárgyalni béremelési követeléseikről.

A munka lelassításával az 500 főnyi rakodószemélyzet a százezer ládás átlagos napi teljesítménynek csak mintegy 60 százalékát érte el. Tegnap négy gyümölcszállító hajó horgonyzott a kikötőben és mára további két hajó érkezését jelzik.

A munkások különböző cím-tatásokat követelnek, amelyeknek végösszege jelenlegi keresetüknek körülbelül 25 százalékát tenné ki.

Sem a kikötőmunkások titkársága, sem a haifai Hsztadrut nem hagyta jóvá a rakodómunkások sztrájkját. A Hsztadrut tegnap felszólította a munkásokat a teljesítményük munkafeltételére, amely esetben hajlandó engedélyezni a munkafeltételeik megjavítására irányu-

egy egység kapacitását. A Zárcin fele tengervízedsítő a fagyasztási eljárással működik és egy köbméter sőtalanított viz 33–35 centbe kerül. Ma 16–17 kilowatt áramot használnak fel egy köbméter tengervíz édesítéséhez és a kiadások a sőtalanítás mértéke és a felhasználó áram mennyisége szerint változnak.

A Zárcin fele berendezéssel mindössze 20 milligramm klórt tartalmazó ivóvizet lehet előállítani.

Lassító sztrájk a haifai kikötőben

A narancskivittl veszélyezteteti a vadsztrájk

Haifa. (Az Uj Kelet tudósítójától.) A haifai kikötő narancsrakodó munkásai tegnap olasz-sztrájkba kezdtek és az előirt minimumra csökkentették le a teljesítményt: miután a munkavállaló Egyesült Kikötőszolgálatok nem hajlandók tárgyalni béremelési követeléseikről.

Ipari Náchál-csoportot szerveznek Jeruzsálemben

A Sárseret-csoport már telepedés előtt áll

Ujjabb ipari Náchál-csoport szervezését kezdték meg Jeruzsálemben. A csoportnak 60, különböző szakmával rendelkező fiú és lány a tagja, akik 6 hónapon belül vonulnak be tényleges katonai szolgálatra. Ezek a fiúk és lányok még bevonulásuk előtt rendszeresen találkoznak hetenként, hogy megismerjék egymást és felkészüljenek a közös életre. Az elgondolás az, hogy katonai szolgálatuk kitöltésével az egyik fejlesztési övezetben lévő városban telepsznek meg és kooperatív alapon működő üzemet létesítenek.

Alon miniszter erélyes fellépése véget vetett az üzemanyag-sztrájkoknak

A Delek dolgozói a sztrájk folytatása mellett voltak - Eskol a bérpolitika megállapítását sürgeti

Tel Aviv (Az Új Kelet tudósítójától). — Az üzemanyag-elosztó társaságok sztrájkja tegnap véget ért. A déli órákban a Páz alkalmazottai tértek vissza a munkához, majd később a Delek alkalmazottainak közgyűlése hozott olyértelmű határozatot, hogy a sztrájkot beszüntetik. Előzetesen abban állapodtak meg, hogy csak az esetben folytatják a sztrájkot a Delek munkásai, ha a közgyűlés kétharmad többséggel a sztrájk folytatása mellett dönt. A közgyűlés ugyan egyszerű szótöbbséggel a sztrájk folytatása mellett foglalt állást, de miután nem volt kétharmad többség, az alkalmazottak visszatértek munkájukhoz.

Ezt megelőzően vasárnap éjjel maratoni tárgyalások folytak a benzintársaságok alkalmazottjai és a különböző szakszervezeti és kormánytényezők között. A Delek és a Páz alkalmazottai éjjel fél 3-ig folytatták megbeszéléseiket a szakszervezeti központ és a munkaügyi minisztérium képviselőivel, de ezek nem vezettek eredményre.

Tegnap reggel 6 órakor a Páz alkalmazottainak egyrésze újra kezdeményező lépéseket tett a vizsály likvidálása érdekében. A Páz üzemanyagelosztó hálai embelei az ottani munkatársak súlyos nyomására kezdeményezték azt, hogy ne csatlakozzanak a sztrájkhoz és érintkezésbe lépnek tel-avivi kollégáikkal is. Miután a tel-aviviek nem engedtek, a Páz alkalmazottai is kimondták a sztrájkhoz való csatlakozásukat és ezután csak a Sonol szolgálhatta ki vevoit.

Ezalatt súlyos helyzet támadt országsszerte az üzemanyagellátás terén. Az autóbuzszooperatívák mindössze háromnapos üzemanyagraktárral bonyolították le a forgalmat és már tervbe vették, hogy az ország északi részében radikálisan csökkentik a forgalmat, de a kormány közbelépésére erre nem került sor.

A „FEKETE BENZIN”

Tel Avivban a város bizonyos pontjain már fekete kereskedelem alakult ki a benzinellátás terén. Jelen sorok írójának a Delek Hásmónaim uti benzinállomásán valaki felajánlott tíz liter benzint 6 fontért, amelynek rendezési ára 3 font 83 ágóra. Az illető leste az autósokat, akik benzint akartak vásárolni és amikor az alkalmazottak kijelentették, hogy nincs árusítás, az illető félrehívta őket és teherautójából akarta kimérni a tíz literes adagokat 6 fontért.

Tegnap a reggeli órákban Jigál Alon munkaügyi miniszter, a minisztertanács határozata alapján meghozta a Páz üzemanyagbizottságát és közölte vele, hogy felhatalmazást kapott a munkához való rögzítési rendelet kiadására.

A munkaügyi miniszter kijelentette, hogy a kormány nem tűrheti el, hogy alkalmazottak kis csoportja megbénítsa az ország vérkeringését. Mindaddig,

amíg a kormány és a Hisztradrut nem szabják meg új bérpolitikájukat, az igazgatóságok nem köthetnek magán-megállapodásokat, így a sztrájk értelmetlen.

Ezután a Páz alkalmazottai a szakszervezeti központ-

Menzies lemond

Sydney, (Reuter). — Sir Robert Menzies, aki 1949 óta Ausztrália miniszterelnökévé működik, e hét folyamán benyújtja lemondását.

A Sydneyben megjelenő Morning Herald politikai munkatársának jelentése szerint a 71 éves miniszterelnök csütörtökön készült bejelenteni lemondását Canberrában az ausztrálai kormánykoalícióban résztvevő pártok gyűlésén. Valószínűnek tűnik, hogy Menzies helyét Harold Holt, a kormány jelenlegi pénzügyminisztere veszi át.

tel-aviviek is megtehetik ugyanazt...”

A munkaügyi miniszter és a Hisztradrut igen nagy nyomást gyakoroltak a Delek üzembiztonságára.

A Delek alkalmazottai is ígéretet kaptak arra, hogy két héten belül felülvizsgálják sérelmeiket és az igazgatóság elfogadja majd a Hisztradrut döntését. A Delek igazgatósága erre hivatalosan vállalkozott.

Tudósítónk hozzáfűzi, hogy Lévi Eskol miniszterelnök

tegnap figyelmeztette a Hisztradrut vezetőit, hogy az új kollektív szerződéseket és előtte a bérpolitika megszabását a legsürgősebben kell letárgyalni, mert a miniszterelnök a huzavonában látja a sztrájkok egyik legfőbb okát.

Ennek értelmében, a Hisztradrutban intézkedés történt arra, hogy január végéig letárgyalják az új bérpolitikát és lefolytatják a tárgyalásokat a Gyáripárosok Szövetségével.

Fiatall izraeli zenészek Rubinsteinnak játszottak

A nagy zongoraművész 60 éves pályafutását méltatták a Carnegie Hallban

Az Amerika—Izrael Kulturális Vasárnap gálakoncertet rendezett a newyorki Carnegie Hallban a világhírű zongoraművész, Arthur Rubinstein tiszteletére abból az alkalomból, hogy hatvan évvel ezelőtt, ugyaninnen indult el az akkor 17 éves fiatal lengyel-zsidó származású zongorista karrierjére. A Kulturális Vasárnap ekkor a koncerten kifejezésre juttatta nagyrabecsülését Rubinsteinnak, aki felbecsülhetetlen értékű tevékenységét folytat az izraeli zenekultúra fejlesztése érdekében.

A koncert a newyorki zenei idény csúcseményét képviselte. A belépőjegyek ára 25 dollár volt.

A Kulturális Vasárnap Jeruzsálemi Közalapra helyezett aranyérmét nyújtott át Rubinsteinnak.

A művész és Izrael közötti kapcsolat kihangsúlyozására a koncerten résztvettek fiatal izraeli zenei tehetségek is. A program legkiemelkedőbb száma Isaac Stern és Leonard Bernstein fellépése volt, akik Mozart zongorára és hegedűre irt zsonatáját adták elő.

A fiatal izraeli művészeket

Fried Mirjam, A. Luca és Pinchas Zuckermann hegedűművészek, Farkas Méira, Sulamit Ron és Ilan Rogov zongoraművészek képviselték.

Rubinstein megleghango köszönetet mondott az ünnepséért és hangoztatta, hogy Izrael olyan állam, amely nem képes kultúra nélkül létezni. „Büszke vagyok arra, hogy azon zsidók közé tartozom, akik elősegítik Izrael kulturális fejlődését.”

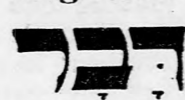
A koncert után fogadás volt a Hilton szállóban, melyen megjelent John Lindsay newyorki polgármester is.

HUSSZEIN Egyiptomba látogat

Kairó, (IFP). Huszsein jordániai király februárban látogatást tesz Egyiptomban. Nasser elnök meghívására jeleníti a kairói El Achbar. Huszsein röviddel ezután indul Kairóba, hogy Fejzszál szauidai király befejezi februárba kitűzött hivatalos látogatását Ammanban.

Az ujságokból

Meg kell reformálni a városok adórendszerét

(DAVAR, a Hisztradrut lapja). — A municipáliák központjának a javaslata, amely a községi adók százszázalékos

emelését ajánlja, erősen sürölja a felelőtlenség határát. Nem hisszük, hogy a kormány távolról is hajlandó lenne belemenni az ilyen méretű emelésbe, különösen most, a költségvetési év elején, amidőn az ilyenfajta szelsőséges követelések nagy pszichológiai kihatással lehetnek a bér- és ár-emelkedésekre is. Nem lehet tagadni, hogy a városok költségvetése az utóbbi évek folyamán nagy hiányokat mutat fel, különösen a bérek és az árak általános növekedése következtében. A municipáliák bizonyos mértékű adóemeléséért is indokolt, mert az utóbbi négy év alatt a községi adók szinte teljesen rögzítve voltak. Méltányoljuk ezért bizonyos mértékig a városok követeléseit, de csak abban az esetben, ha először a saját portájukon igyekeznek rendet teremteni. Takarékosággal, felesleges alkalmazottak leépítésével és ezenkívül az egész községi adórendszer átalakításával. A városoknak megvan az erkölcsi joguk ahhoz is, hogy az állami költségvetés terhére, illetve a pénzügyi kormányzat segítségével próbáljanak a nehézségeken úrrá lenni. Ugyanakkor a kormány megkövetelheti tőlük a realisabb költségvetést és az igazságosabb adóztatást is.

Az alijja és a klita tudatosítása a közvéleményben

(HACOFO, — a Vallásos Nemzeti Párt lapja). — A Cionista Végrehajtóbizottság ülésén elhangzott beclsés szerint a

Szochnut alijja-osztálya negyeddillió oléval számla a következő négy év folyamán. Ugyanakkor az alijja-osztály főnöke azt a reményét fejezi ki, hogy húsz év alatt az ország lakossága megközelítheti a 20 milliós lélekszámot. Ezek a számok nem volnának meglepőek, ha nem látnók azt, hogy éppen az utóbbi évek bősége és konjunktúrája idején volt az alijja a legkisebb az ország fennállása óta. A szükség állapotából alijjzott eddigi tömegek után a jobb körülmények között élő zsidóság alijját kellene előmozdítanunk, de ehhez mindnyájunkat át kellene, hogy hasson az alijja szükségének a tudata. Egy 40 milliós ellenséges arab tömeggel körülvevett állam nem hasonlíthatja magát egyetlen más államhoz sem. Létünket és megerősödésünket csak az újabb és újabb alijja-tömegek biztosíthatják. A gazdagabb államok zsidóságának az alijját külön törvényekkel is biztosítani kellene úgy, ahogy azt tettük a külföldi tőkének adott különféle könnyítésekkel. Nagyon fontos lenne törvény erejével biztosítani az idősebb korú olék munkavállalásának a jogát is. Mindezek nélkül nem tudunk olyan alijja- és klita-rendszert kialakítani, amely az alijja-osztály vezetőinek reményeit valóra váltaná.

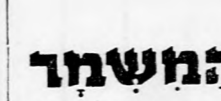
Az új költségvetés számadatai

(HÁJOM, független polgári napilap). — A tegnap a kormány elé terjesztett új költségvetés 13—15 százalékkal haladja meg az előző évi költségvetést. Az

összeg így mintegy négymilliárd fontra rög, de jól tudjuk, hogy a gazdasági miniszterek tanácsában meg minden tárgca tulajdonosa be fogja nyújtani a maga külön követelését. A pénzügyminiszter február közepéig szeretné a végleges költségvetési tervezetet a Kneszet asztalára helyezni, de még így is kétséges, hogy a bizottságokban lefolytatandó tárgyalásokat is számbavevve, sikerülni fog az új költségvetést március 30-ig fedél alá hozni. Ezért az izraeli gazdaságnak számolnia kell egy három hónapos átmeneti költségvetéssel, amely semmiképpen sem kívánatos dolog. Mégis ha eközött és egy gyorsalpaló módszerrel megszavazott költségvetés között kell választanunk, az előbbi kell előnyben részesítenünk. A költségvetés benyújtásának az elhalasztása a koalíciós pártok huza-vonája miatt történt. Ők viselik ezért a felelősséget a néppel szemben.

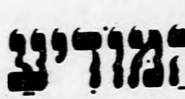
A havannai határozatok

(AL HAMISMAR, a Mápán lapja). — Az izraeli külpolitika vezetői, sajnos, nem tulajdonítanak eléggé nagy fontos-

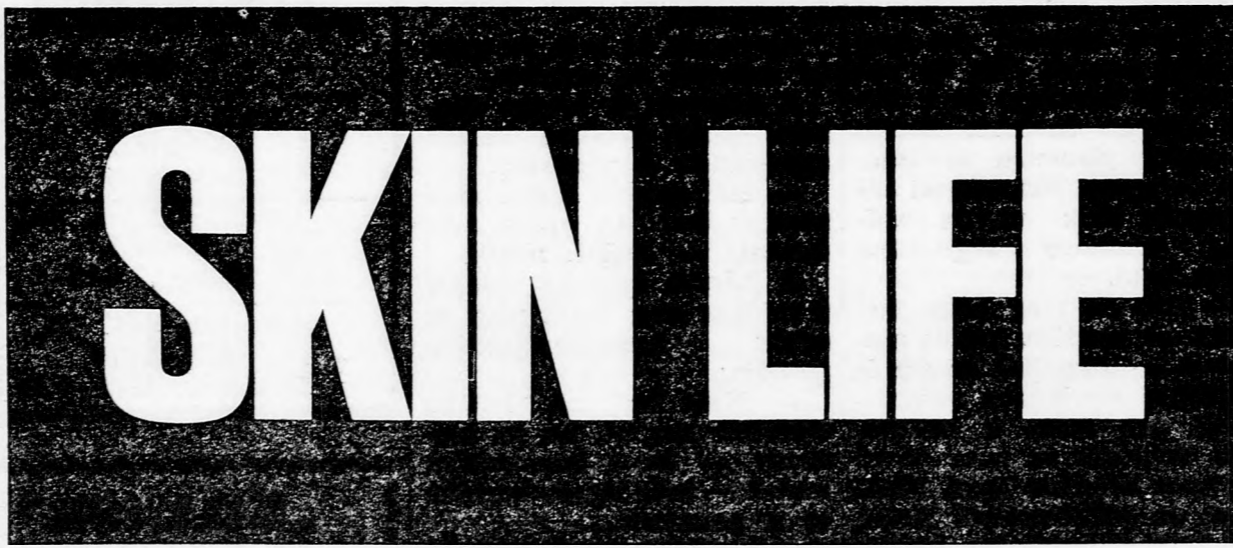
ságot a Havannában lezajlott „három szárazföld” konferenciájának. Igaz, hogy a konferencián nem a hivatalos szervek, de mindenesetre az egyes népek küldöttségei voltak képviselve, köztük olyan államok népei, amelyek Izraellel meglehetősen barátságos tartanak fenn. A konferencia által meghozott Izrael-ellenes határozatok nem hagyhatnak bennünket hidegen, különösen, amikor Izraelt és a cionizmust az imperializmus eszközeként tekintik meg és egyben az elüldözött arabok jogainak a visszaadását követelik. Különösen a kubai, velünk szemben barátságos kormányzat magatartása okoz nekünk nagy csalódást, amely meg se kísérelte megakadályozni az ellenséges arab államok képviselői által felvetett határozati javaslatok elfogadását. Bandung óta állandó törekvése ezeknek az arab államoknak, hogy Izraelt mint a haladás ellenségét állítsák be és ha az ilyenfajta határozatoknak nagy eredménye nincs is, pszichológiailag mégis erős hatással van az ilyen konferenciákon résztvevő barátságos államokra.

A tehetetlen cionista világszervezet

(HAMODIA, az Agudát Jisráél lapja). — A cionista szervezet végrehajtóbizottsága tárgyalásainak legsúlyosabb problémája a világban szétszórott zsidóság létének és fennmaradásának a biztosítása volt. Dr. Goldmann és más vezetők megállapítása után nyilvánvaló, hogy ezt csak a vallásos és hagyományos zsidó élethez való visszatérés biztosíthatja.

Az a zsidó vallás, amelyet a profán cionizmus mind ezeitig a zsidó ember magánügyének tekintette. De a cionista szövetség ennek a szellemében cselekszik ma is, amidőn a gálutba olyan sliáchokat és oktatókat küld ki, akik a vallásos tudat erősítésére egyáltalán nem alkalmasak. A cionista szervezet nemcsak a múltja miatt nem alkalmas e téren új vonalnak a beindítására, de azért sem, mert míg kifelé a vallás és a hagyományhoz való visszatérést prédikálja, idehaza, Izraelben, ennek az ellenkezőjét cselekszi. Nem kell itt egyebet felhozni, mint a vallástalan iskolák zsidóitlan nevelését és az egyre gyakoribb vegyesházásokat, amelynek a veszélye ellen a külföldi zsidóságot olyan megdöbbentő szavakkal figyelmeztetik.

Biológiai készítmények sorozata, a bőrsejtek felújítására

SKIN LIFE CREAM

semleges, erős, tápláló éjszakai krém. Erős behatoló képessége a legmélyebb bőrrétegekbe, lehetővé teszi, hogy a sejtek gyorsan felszívják. A Skin Life Cream tudományos pontossággal, tökéletesen szabályozza a sejtek működését. A krém legrövidebb használata már új életet önt a sejtekbe. Bőrének új frissességét érzi, amely napról-napra szebb és feszesebb lesz.

SKIN LIFE EMULSION

üdítő, frissítő folyadék nappali használatra, mélyen behatol a bőrbe és tökéletesen teszi az éjszakai Skin Life Cream hatását. A Skin Life Emulsion megfelel a fáradt bőr minden követelményének, újjáélesztő biológiai hatásával, amelyet finom összetételének köszönhet. Gyors behatolása a bőrbe lehetővé teszi feltűnésmentes többszöri használatát a nap folyamán. A Skin Life Emulsion ideális kikészítési alap, mely tartósan friss megjelenést ad.

Helena Rubinstein

Ugyanebben a biológiai készítmény sorozatban:

Skin Life Honey Tonic
Skin Life Mask
Skin Life Cleanser

Kapható kizárólag a Helena Rubinstein által elismert illatszertárakban.

A Kupát Cholim folyosóján

Ülünk és várjuk a torunkat a szemorvoshoz. Nincs annál butább dolog a világon, mint bámulni bele a kevegébe és várni.

Javakorbeli asszonyka ül mellettem, izeg-mozog, érzem, öli az unalom. Férfit nem illik megszólítani, az asszonytársaira veti hát ki a hálóját. Már hallom is, aminél mondja az egyiknek: — Ha meg nem sértem, nem magyarországi kegyed? — A biz' én! De honnan sejt?

— Hát hogy is mondjam? Olyan becsületes magyarországi arca van a hölgynek. Mert tudja meg, én a magunk fajtáját ezer közül is meg tudom különböztetni. Szeretem én a többit is, de tudja, mink mások vagyunk, más levegőt szívunk, más kenyeret ettünk, hol jobbat, hol rosszabbat, de még az arcunk vonása is más. Nem mondom, hogy szebb vagy csúnyább, csak más. Ez, Isten őrizz, nem lebecsülése a többieknek, testvér az is, zsidó!

— Mán bocsásson meg, de nincs igaza, egyformák vagyunk mi mind, hiszen rajtam se ismertem meg, hogy én is odavalósi vagyok — hátom a lóca vége felől.

— Nohát, igazán... Olykor téved az ember.

— Bákásá — szólj már a két asszony kére szava a más törzsbeliekhez a helyek kicserélése irányában és a három „magyar” asszony már egymás mellett ül.

— Mióta jár ide? — indul meg a beszélgetés.

— Jaj, van már annak öt esztendeje is. Tudja az ügy kezdődött, utaztam Haifáról Jeruzsálembe. Mert ott lakunk Haifán, Báb Gálimban. Igen jó kis lakásunk van,

két szoba, konyha, no meg a hozzávalók, persze külön. Laktunk mi máábarában is, közel egy esztendeig, de az uram a rákevethez került és raktuk a garast garashoz, nem mondom, a vasút is segített egy kis kölcsönrel. Még egy kis kertünk is van, zöldségnek. Én a kofák nem gazdagítom, egy kis levesbe való mindig akad a kertből, sokszor meg még vastag éteinek is. A kilátás is igen szép, oda látunk a tengerre, nyáron csak egy ugrás, már ott lubickolunk benne.

— Még óra se kell a házban. Reggel megy a korai, az uram már ilyenkor szedelőzködik. Én még egy kicsit maradok, a személyi. A vonatjárásról tudom, hogy mikor kell a főzéshez fogynom és így megy az egész nap. Kelj fel, Chájcsuka, lekéssel az iskolából, bejött az expressz. Megy már a délutáni gyors, eridj fiam viszza a munkába, szólítgatom az uramat a kertből, mert igen szeret a kertben oltogatni, nyesegetni, még a fűvet is kigyomlálja a petrezselyem közül, pedig az asszony munká. Még az ágyakat is a vonat szerint vetem meg.

— A szomszédokra se tudok mondani egy rossz szót se, pedig barnák. De én olyan vagyok, hogy sálom, sálom és ezzel vége. Nem ezért, mert — Isten őrizz — afrikánus, lehet az éntölem akár jeke, vagy angol is. Én nem szeretem a perlekedést, a civakodást, én miattam ott lakhatnak letelempig is, nekem nem lesz velük bajom. Chájcsukám, nem mondom, jár hozzájuk, a kis Mázál is bejön hozzánk, még a leckéjüket is együtt esz-

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— No, ne mondjon már ilyet — vág közbe a harmadik — ott nem fizetett adót? Azok zsarolták csak egyszer ki az embert, különösen a zsidót. Itt ha fizet is, a magunkénak adja.

— Hát ebben valóban igaza van, de már ilyen az ember, ha valami baj éri, másra keni. Jövök hát az adóhivataltól, meglátok az egyik bótban szőlőt, mondom magamban: veszek egy kis szőlőt, legyen mit adni délután a puja kezébe.

— Bemegegyek. Hogy a szőlő? — kérdem. — Hatvan. — Szép szőlő, nem drágálom, leméreték belőle két kilót. Olcsóbb mint a többi gyümölcs és a puja is jobban szereti. Nyulok a zsebbe, kiveszek két darab lirást és nyujtom a bótosnak. Az rámnéz:

— A gövært nem járt iskolába? — Igy. Ó. Nekem! — Mán, hogy én nem jártam volna? Többet, mint az ádon. Hat álló eszten-deig jártam én a Deutsch tanító urhoz, az Isten nyugosztalja, utána meg ráadásul Rifke nénihez, aki-nél a techine-betűket tanultam. Aztán mi baja van velem az ádonnak?

— Hát ha iskolába járt, tudhatná, hogy ha egy kiló szőlő hatvan grus, akkor kettő egy husz! — Es tolja az orrom alá a két bankót, amit adtam.

— En meg nézem, nézem, de csak azt látom, hogy papir, de a számat nem tudom kivenni rajta. Csak a bótos mondja, hogy két lira helyett félirásokat adtam neki.

— Most meg már én kérem, nézze már meg a két szememet, nincs-e valami baja. Vizsgálgatja, majd meg azt mondja, hogy ő nem doktor, de így kezdődött a nagynénjénél is, aki Motzkinban lakik.

— Az én számomat kiáltják. Bemegegyek, kezelnék.

— Van-e még valaki oda-kint? — kérdi az orvos az áchotot.

— Szóltam, de nem jelentkezett senki.

— Akkor hát megyek én is haza — mondja az orvos és elköszön.

— Ásveszem én is a receptet az áchottól és indulok.

A folyosón a három asszony még javában beszél egymásnak a panaszát.

— Hát maguk miért nem mentek be? Az orvos már elment! — szólók nekik.

A három asszony először a fejéhez kap, majd meg az egyik megvigasztalódva mondja:

— Nem baj, no, holnap eljövünk megint. Ez az asszony — és a harmadikra mutat — még ugye beszélte el a panaszát... Löwenkopf Kálmán

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— Hát én meg hogy jártam? — kezdi a másik asszony. — Sikunban lakom és bejöttem a városba adót fizetni. Az uram a Mifrácban dolgozik és nem ér rá az ilyen helyekre járni. Mondom, az adóhivataltól jövök, itt arra dolgozik az ember,

nálják, de én már ilyen vagyok.

— Délelőtt, tizenegy óra tájban lehetett, akkor robotgott be Tel-Aviv felől az expressz, hallom, zörögnek lent a levelszekrény körül, lemegek, hát valóban, levelet dobott bele a postás. Kinyitottam, kiveszem, a lányom írása, aki Jeruzsálemben lakik, mindjárt megismertem. Felmegyek, kibontom, hát azt írja az én jeruzsálemi lányom, hogy gyere, kedves mamám, úgy érzem, maholnap itt a kis baba. Kioszkjuk van, mert a vejemenk a színáji hadjáratkor belelőttek a balkarjába, ezért kaptam a kioszkot. Egy rokkonnál ismerkedtek meg Haifán, egy lakodalmon és hál' Istennek, igen szépen megférnek. Én meg most itt vagyok Akkón, mert itt is van nekem rokonaim, az Amidárbán. Eljöttem hát ide, a Kupát Cholimba, hátha ez a doktor többet tud, hallom igen dicserik...

— De hogy tovább mondtam. Nagy izgalomban azt se tudtam, mit csináljak hamarabb. Hoztam ki a máchszámból a koffert, beledobtam a legszükségesebbet és vártam haza az uramat a munkából, meg a kislányomat az iskolából. Ahogy megjöttem, meghagytam nekik, mit csináljanak, amíg odaeszek, aztán neki a vasutállomásnak, mert mi vasuton járunk, az uram, amint mondtam, vasutas és ingyen utazunk. Éppen elkaptam a jeruzsálemi vonatot és neki a hosszú utnak. Szerenésém volt, egy náháriai asszony mellé kerültem és a beszélgetés során észre se vettem, hogy már ott is vagyunk, a jeruzsálemi állomáson.

— Szállók le, elbuszozom a náháriai asszonytól és hirtelen úgy érzem, hogy minden úgy elhomályosul előttem, pedig szép, világos nyári délután volt. Mondom magamban, talán az állomás veti ezt az árnyékot. Indulok a kijárat felé, de nem találom, pedig nem először vagyok a jeruzsálemi állomáson. Megszólított egy hor-dár-felét: Bákásá, merre van itt a kijárat? Az meg elröhögte magát: Hát itt van előtte, jó asszony, nem látja? Bizony én nem láttam és azóta járom a doktorokat. Szegény jeruzsálemi lányomnak csak utája voltam, nemhogy segitettem volna neki.

— No, ne mondjon már ilyet — vág közbe a harmadik — ott nem fizetett adót? Azok zsarolták csak egyszer ki az embert, különösen a zsidót. Itt ha fizet is, a magunkénak adja.

— Hát ebben valóban igaza van, de már ilyen az ember, ha valami baj éri, másra keni. Jövök hát az adóhivataltól, meglátok az egyik bótban szőlőt, mondom magamban: veszek egy kis szőlőt, legyen mit adni délután a puja kezébe.

— Bemegegyek. Hogy a szőlő? — kérdem. — Hatvan. — Szép szőlő, nem drágálom, leméreték belőle két kilót. Olcsóbb mint a többi gyümölcs és a puja is jobban szereti. Nyulok a zsebbe, kiveszek két darab lirást és nyujtom a bótosnak. Az rámnéz:

— A gövært nem járt iskolába? — Igy. Ó. Nekem! — Mán, hogy én nem jártam volna? Többet, mint az ádon. Hat álló eszten-deig jártam én a Deutsch tanító urhoz, az Isten nyugosztalja, utána meg ráadásul Rifke nénihez, aki-nél a techine-betűket tanultam. Aztán mi baja van velem az ádonnak?

— Hát ha iskolába járt, tudhatná, hogy ha egy kiló szőlő hatvan grus, akkor kettő egy husz! — Es tolja az orrom alá a két bankót, amit adtam.

— En meg nézem, nézem, de csak azt látom, hogy papir, de a számat nem tudom kivenni rajta. Csak a bótos mondja, hogy két lira helyett félirásokat adtam neki.

— Most meg már én kérem, nézze már meg a két szememet, nincs-e valami baja. Vizsgálgatja, majd meg azt mondja, hogy ő nem doktor, de így kezdődött a nagynénjénél is, aki Motzkinban lakik.

— Az én számomat kiáltják. Bemegegyek, kezelnék.

— Van-e még valaki oda-kint? — kérdi az orvos az áchotot.

— Szóltam, de nem jelentkezett senki.

— Akkor hát megyek én is haza — mondja az orvos és elköszön.

— Ásveszem én is a receptet az áchottól és indulok.

A folyosón a három asszony még javában beszél egymásnak a panaszát.

— Hát maguk miért nem mentek be? Az orvos már elment! — szólók nekik.

A három asszony először a fejéhez kap, majd meg az egyik megvigasztalódva mondja:

— Nem baj, no, holnap eljövünk megint. Ez az asszony — és

Hívesgyilkosság a barátó segédletével?

GYILKOSSÁG az ofákimi parkban

A bírósági terem zsúfolva kíváncsi közönséggel. Köztük sok ofákimi: a kegyetlen gyilkosság áldozatának, Adri Mázálnak családtagjai, rokonai. És a gyilkosság elkövetésével gyanúsított pár, Májmon Adri, az elhunyt fiatalasszony férje és ennek barátja, Sosáná Váknin ismerősei, rokonai.

mészterében keresendő. Nem volt titok a városkában, hogy már nem sokkal az esküvő után, gyakran elutazott Kirját-Gátra, Sosáná Vakninhoz, akihez „gyengéd szájak” fűzték...

választa. És kezében egy nehéz aranygyűrűt szorongatott, mely nem volt az övé... A gyűrűt minden bizonyítékkal Sosáná adta neki. Mi célból? Egyelőre még rejtély. Mert a lány nem akar semmiről tudni. Sőt, még azt is tagadja, hogy Ofákimban járt akkor este. Akárcsak Adri Májmon. Pedig őt a személyazonosságai szembesítés során, 14 férfi közül felismerte egy autóbusszofőr, mint utasát: a telavivi autóbusszról szállt le este hét óra körül, a főútvonal ofákimi elágazásánál.

Másodszor állnak a bíróságon. Az első, kéthetes vizsgálati fogság letelt. A rendőrség nevében Jicchák Jaháv rendőrfelügyelő újabb 15 napos letartóztatási végzetést kér a bíróságtól: „Alapos bizonyíték van a rendőrség kezében, hogy Adri Mázált, férjét, Adri Májmon és annak barátját, Sosáná Váknin gyilkolták meg. A szertétegző nyomozás kiegészítésére, a még hiányzó egy-két láncszem pótlására, szükség mutatkozik a gyanúsítottak vizsgálati fogságának további 15 nappal való meghosszabbítására.”

Egyelőre még nem derült fény arra, a három verzió közül melyik áll legközelebb az igazsághoz. Mennyi belőlük a szöszeszéd, a pletyka és mennyi a valóság. Azonban az már meg nem cáfolható tény, hogy a gyilkosság este, december 25-én, a két gyanúsított Ofákimban történt. Tanúk sora vallja, hogy látták a fiatalasszonyt Sosáná társaságában.

A gyanúsítottak, a vizsgálati fogságban, eddig még mindent tagadnak. És az elmentük szülői vallomások és más bizonyítékok még nem elegendők ahhoz, hogy előre megfontolt szándékkal elkövetett emberölés címen vádat lehessen emelni ellenük. A rendőrség még nem találta meg a gyilkos szerzőt, kést vagy borotvát, amellyel kioltották a szertétegző asszony életét. Nincs tanú arra sem, hogy látta őket az ofákimi parkban a gyilkosság feltelezett időpontjában, vagyis este 10-11 között. És nincs meg még a jármű sem, amelyen a két gyanúsított — együtt, vagy külön-külön — tették elkövetését után elutaztak a városkából.

A bíróságot az egész hivatalos eljárás nem tart tovább tíz percnél. Aztán, vissza az előbbi úton: a gyűlölet tengerén át a rabszállító autókhoz. Vissza a „valahol az országban” lévő fogdába, ahol tovább folyik a gyilkosság még felderítetlen részleteinek kibogozása. De ehhez ok nem nyújtanak segédkezet: nem működnek együtt a rendőrséggel. Az előzők tárt terhelő bizonyítékok ellenére, tagadják és elutasítják az ellenük felhozott súlyos vádat: a 18 éves, kisgyermekes fiatalasszony megölését...

Abergel Avrahám, az áldozat unokaöccse ezt vallotta a rendőrségen: „Mázált én hívtam ki a lakásból azzal, hogy Sosáná akar beszélni velem. Dov loszkjában. Elkísértem Mázált a kocsiba, de nem tudom, miről beszélgettél, mert Sosáná kiküldött. Később mind a hárman moziba mentünk. Az előadás után, Sosáná kijelentette: sétálni van kedve, Mázált velem tartott. Én nem csatlakoztam hozzájuk, hazamentem, lefeküdtem.”

Az ofákimi Jáir Stern emlékére elnevezett parkban csak egy pad árukkodik a tragédiáról: a gyilkosságot követő napokban valaki vörös festékekkel ezt mázolta rá: „Itt gyilkolták meg Mázált. Ártt. Szemet-szemért, fogat fogért...”

Azulaj Mázált, alig töltötte be 16-ik évét, amikor Adri Májmon (23), a jóképű, szobafestő feleségül vette. „Az iskolából vitte a „chupá” alá — mondják Ofákimban — és mindenki azt hitte, hogy a házasság „bőszeder” lesz... Ennek ellenkezője következett be: nem sokkal az esküvő után, már gyakori a civakodás a fiatal pár között, ami a későbbiek folyamán állandó veszekedésé fajult. És nem javult a helyzet a házastársak között a kis Áser születése után sem...

Egy másik tanú azonban a fentiekkel ellenkező vallomást tett: azt állítja, hogy Abergelt, Sosánát és Mázált együtt látta este nyolckor a városi parkban. A két nő egy padon ült s vitakozott egymással. Abergel távolabb állt tőlük. Ugy nézett ki, örökös, ne zavarják őket.

Ezután már senki nem látta a fiatalasszonyt életben. Másnap reggel, a korán templomba menők találtak meg holttestét, a „Jáir” parkban, a pad mellett. A földön feküdt, feje törzsetől külön

Olcsó ár, kitünő minőség minden pénztárcának megfelel

Az izraeli gyümölcsstermelés nagy lehetőségei

Azt hiszem, sokan vagyunk, akik örömmel olvassuk az Új Keletben sokszor közölt érdekes útleírásokat, amelyekből különösen mi, az új olék az ország tájairól szépségéről és az izraeli föld nyújtotta lehetőségekről legálabb részben tájékoztatást kapunk.

Ág összekapcsolása a község lakóinak határozott jólétet nyújt. Van már hűtőházuk is, ahol a szeptemberben leszedett gyümölcsöt akár a tavaszi hónapokig is nagy mennyiségben tudják tárolni. Különösen meg voltam lepve a nemes és finom ízű téli körtéjűktől, amely a kelet-európai körtékkel is felveheti a versenyt.

Az iparosítás mellett azt hiszem nem szabadna elhanyagolnunk egy olyan lehetőséget sem, amely ezeknek a pusztai területeknek a mezőgazdasági vonatkozású beépítését jelentené. Elsősorban a gyümölcsfák ültetésére gondolok, miután ezen a téren sok évtizedes tapasztalatot szereztünk régi hazánkban is.

Vizsont szerintem ez mind csak kezdetnek számíthatna, ha az illetékes körök az ilyen sziklás gálli területeknek gyümölcsfákka való beültetésére nagyobb befektetéseket volnának hajlandók eszközölni, megfelelő újabb telepítésekkel kapcsolatosan. Hogy szól a régi görög mondás? „Azt tudod, milyen vagy, de milyen lehetnél?”

Már alijázásom idején rájöttem a gyümölcsfák és különösen a nemesebb gyümölcsfajták Izraelben való természetesenek nagy hasznára, éppen a Gáilli betelepítetlen vidékein. Merőben, — ahol évekként elszáradt lakó rokonaimat látogattam meg, — jöttem rá elsősorban, hogy ebben a magas fekvésű völgyben, amely télen bőséges csapadékkal van ellátva, a környező hegységek is jól védve van és ahol nyáron sincs túl nagy meleg, hogy ezen a vidéken milyen, nemzetgazdasági szempontból értékes további gyümölcsfajtelepítéseket lehetne létesíteni.

Az orosz eredetű anyát mélyen érintette a dolog, különösen amiatt, hogy a kislány rájött az előtte eddig titkolt zsidó eredetére. Nagyon bosszankodott természetesen a kislány osztálytársainak sértő viselkedése miatt is. Az a n y a nem sajnálta a fárad-

teremnek meg. Tudjuk, hogy ez Olaszország legnemesebb gyümölcseinek a termőhelye. Szerintem erre a célra a teljesen kopasz hegyoldalakat is fel lehetne használni úgy, hogy rajtuk terraszéri gyümölcsöskerteket lehetne létesíteni. Kopolovics Samu, régi ismerősöm, aki tapasztalt gazda, határozottan állítja, hogy itt még a dió is megteremne. Ha eddig nem termett, az csak azért volt, mert nem próbálkozott senki az ültetésével. Ugyanakkor Teitelbaum nevű veje nagy szakértelemmel foglalkozik a gyümölcsfák nemesítésével, az ő általa elszaporított meggyfa rendkívül jóízű gyümölcsöt terem. Dehát, hogy a józamatu gyümölcs főleg az ilyen magasabb fekvésű, hűvösebb és páratelt levegőjű hegyeken terem meg igazán, ezt láttuk Máramaros megyében is. Az a megjösződésem, hogy nagy nemzetgazdasági érdek fűződik ahhoz, hogy a kormány és az összes telepítési szervek ezzel a nagy horderejű kérdéssel minél alaposabban foglalkozzanak, és hogy a megvalósításhoz minél előbb hozzáférjenek.

Dr. K. Nattáli

NAPROL-NAPRA

Lengyelországban történt...

A népidemokrata államokban élő és az ottani intelligenciához asszimilálódni óhajító zsidóság sorsát semmi sem jellemzi jobban, mint az a történet, amelyet lengyelországi látogatásából egy amerikai zsidó vezetőember hozott magával. A történet a varsói egyetem egyik zsidó professzoráról szól, akinek a felesége keresztény orosz asszony. A professzor kislánya Varsó legjobbjai negyedének, az úgynevezett „hivatalnok-negyed”-nek elemi iskolájába járt. Egy nap, a kislány sírva jön haza és édesanyja kérdésére elmondja, hogy néhány, az osztályban vele együtt tanuló gyermek zsidónak csúfolta.

ságot, felkereste az iskola igazgatóját, aki rövid vizsgálat után meglepetéssel állapította meg, hogy a fő hcecelődő gyerek nem volt más, mint egy zsidó vallású kommunista vezetőnek a kislánya. Az anya nem hagyta anynyiban a dolgot, hanem azonnyomban felkereste a kislány szüleit. A férfi nem volt otthon és így a felháborodott asszony az esetet az illető feleségének panaszolta el. A fiú anyja nagy izgalommal hallgatta végig a másik anyát és nyomban behívatta a gyereket... — Igaz, hogy te az iskolában a zsidó gyerekeket sztegedet? — kérdezte. — Igaz — mondta a gyerekek —, no, és aztán? — No, és nem tudod, hogy te is zsidó vagy? — tette fel most a kérdést az anya. — En?! — felelte nagy izgalommal a kislány —, soha még ezt se tőled, sem édesapámtól eddig nem hallottam...

Az archeológus mire kell?

A Jeruzsálemben múlt héten összeült cionista végrehajtó-bizottság tárgyalásai közben felmerült a gondolat, hogy a most összeülő új vezetőségbe pártokivüli cionista vezetőket is vonjanak be. A tárgyalás közben már nevetek is emlegetek. Így az amerikai ortodoxia egyik rabbijának és a konzervatívak egyik vezetőjének a neve is felmerült. A vitában résztvevő egyik

szónok ugyanakkor szükségnek mondotta, hogy a vezetőségbe egy reform-rabbit is bevonjanak és mindjárt meg is mondta, hogy dr. Nelson Glückre, az ismert archeológusra gondolt. Mordecháj Kirschblum rabbi, a Mizrahinak szellemes bemonadásairól ismert vezetője itt közbeiktott: — Mi az, már olyan mélyre sülyedtünk le, a földre, hogy feltétlenül archeológusra van szükségünk?

Az ideálok és a petrezselyem

Mintegy 150 pedagógus — a nevelésügyi minisztérium tanfelügyelői — gyűlt össze a multkoriban Beér Seván, ahová a Keren Kájjetmet hívta össze őket. Az egésznapnyi tárgyalás után, amelyen az adakozásnak a gyermekek szívébe való beplánálásáról volt szó, este közös vacsorára ült össze a társa-

ság. Persze, hogy ott is a régi értelemben vett cionizmusról és a zsidó ideálokról volt szó. Dr. Baruch Ben Jehuda, a Herzlia gimnázium igazgatója, kiegészítésképpen, külön khangsúlyozta, hogy az izraeli gyermekek ismét bele kell nevelni az adakozás régi zsidó tulajdonságát. Az egyik telavivi gmnázium tanárnője ugyanakkor az ideálok kihangsúlyozását erősen túlzottnak tartotta és inkább a reális életre való nevelést hangsúlyozta ki. A jelenlévők nagy derűtséggel mellett mondták el, hogy édesanyja öt kislánykorában mindig arra tanította, hogy a főzésnél minden ételbe petrezselymet tegyen, mert az mindenben nagyon jó.

A BNÉ HERZL közleményei

Levélcim: P.O.B. 4472. Jótékony célú kártyadélutánunkat folytatjuk 1966 január 19-én, szerdán délután 5 órai kezdettel Basal 54 (Ibn Gvirol sarok) dr. Bet Goldstein címen. Jöjjenek el minél többen, szeretettel várunk mindenkit. 1966 január 16-án, vasárnap este 8 órakor előki tanácsülésen várjuk a meghívottakat teljes számban Ibn Gvirol 68 szám alatt. FIGYELEM! 1966 január 23-án, ARAD GIDEON, az Új Kelet belső munkatársa fog előadást tartani, bővebb közleményünk következik e tárgyban.

„De azért láttak-e már önök olyan embert, aki teljesen életében csak petrezselyemből élt volna?” — kérdezte a végén.

Bolondok hajója

R e g é n y
Irtta: KATHERINE ANNE PORTER

16.

— És most, hogy hazafelé megyünk, a múltunkra és életünkre emlékeztem megint — mondta Frau Hutten, s gyöngéden szemlélte Bébét. De gondolatai zaklatottak voltak, akár visszafelé, akár előre tekintett, mert úgy látszott, a múltból semmi sem kapcsolódik igazán a jövőhöz. Szinte nem mert remélni sem, mert hiszen ott-hon valószínűleg oly sok minden megváltozott, hogy föl sem készülhet rá. Meg is mondta a férjének.

— Ahova most megyünk — biztosította Professor Hutten —, emberek, dolgok és szokások lassan változnak. A magunk korabeliek között fogunk élni, hasonló gondolkodásúak és érzésük között, akik barátaink voltak gyerekkorunkban és ifjúságunkban, épp ezért nem lehetnek idegenek... legalábbis bizom benne — tette hozzá reménykedve.

Frau Hutten nem szólt semmit, és az a jelenet jutott eszébe, mikor Mexico Cityben az egész német kolónia együtt vonult ki a színházba, hogy végignézzék az Augusztia Viktória császárné temetéséről készült filmet. Némán felálltak, mikor sisakos lovasgárdisták kíséretében feltűnt a pompás sisakos lovagok. Testvérként forrtak egybe, mintha édesanyjuk sírja mellett állnának, együtt sirtak és összecsókolóztak a mellettük állókkal. Hangosan zokogtak, s az egész színház megtelt gyászal a honvágy és a megtört szívek közös bánatában. Együtt énekelték az *Erős vár a mi Istenünk-et*, az *O, Tannenbaum-ot*, a *Wacht am Rhein-t*, s könny csorgott az arcukon. Mily közelinek tetszett hazájuk abban a pillanatban, de érezték, hogy soha ilyen közeli nem lesz többé a veszteség miatt: oda a jószágos, szelíd, sokat szenvedett császárné, megtestesítője mindannak, amit mindnyájan tiszteltek és szerettek a családi életben, oda a békés családi tűzhely, ahova emlékeikben mindenkor visszatértek.

Vajon milyen lesz most? Szerette volna megkérdezni férjétől, de tudta, hogy választ ő sem adhat, legfeljebb bizakodást, és nem akarta felzaklatni.

Professor Hutten is gondolataiba merült: sokéves munkája során a józan ésszel szembeszegülve remélte, hogy eljön a tisztos visszavonulás ideje a nyugdíjjal és megtakarításokkal, és Isten véghetetlen jószágában megadja, hogy újra láthassa szülőházát Todt Mocsban, a Fekete-erdő vidékén; és most, hogy elérkezett az ideje, kétség tölti el. Mi vár rá? Kezébe temette arcát, előre hajolt a nyugszékben, és szinte ugyanabban a pillanatban élményes támadt a gyomra mélyén, és szörnyű rosszullét zavarta meg csendes tépelődését. Felemelte fejét, szakadt róla a verejték.

— Kätthe — mondta halkán, kétségbeesve. — Segíts rajtam. Gyorsan, az Isten szerelmére, nehogy valaki meglássa.

Frau Rittersdorf mégsicsak meglátta. De őt most pehelypárnájának keresése foglalta el. Tiszta, hófehér libapohlyán töltött párna volt, krém és rózsaszín csíkos selyemhuzatban, Németországból küldte neki Mexikóba karácsonyi ajándékkul megboldogult drága férjének drága édesanyja. Hogy hagyhatta el, hogy feledkezhetett meg róla egy percig is, erre Frau Rittersdorf nem tudott magának magyarázatot adni. Nélkülözhetetlen darab volt, a kemény nyugszékben nem tud nélküle pihenni ezen a hajón, ahol minden tagadhatatlanul másodrendű. Kétségtelenül kinn felejtette a székén, épp ezért kutya kötelessége lett volna valakinek, például a fedélzeti stewardnak, hogy fogja és bevigye a kabinjába.

Kérdőre is vonta a stewardot, határozottan, de kedvesen. Nagyon udvarias, figyelmes fiatalember volt, osztrák kiejtéssel beszélt... — *meine Dame*-nak szólította, s ez jobban tetszett neki, mint a közönségesebb hangzású *Frau* megszólítás. — Nem veszhettél el, csak e pillanatban nem tudom, hova kerülhetett, de utána nézek, s visszajuttatom önhöz. Ez kis hajó, és a korláton sem eshetett át magától. Így hát, hölgyem, legyen egészen nyugodt, rögtön hozom.

Amíg Frau Rittersdorf zöld muszlinkendőjét feje köré csavarta úgy, hogy egyik fülén kötötte meg, észrevette, hogy a két szörnyeteg spanyol kölyök állati kíváncsisággal hámul rá néhány lépésnyire. Összehúzott örmesterszemmel nézett vissza rájuk, ami mindig hatásosnak bizonyult angol gyermekeivel szemben nevelőnő korában Angliában, egy vidéki családnál.

— Elvesztett talán valamit? — kérdezte a kislány elszánt, magas hangon.

— El, talán te loptad el? — kérdezte szigorúan Frau Rittersdorf.

A két gyerek gyanúsán izgatott lett. Izgtek-mozogtak, komiszul összenéztek, s a kislány megszólalt: — Ki tudja? — azzal mind a kettő felvihogott, cseppet sem gyerekesen, és elszaladt. Frau Rittersdorf elgondolta, mit tenne velük, ha módjában állna, azzal továbbment a korlát mentén, a fiatal amerikai pár felé. Kétségtelenül amerikaiak... Mi is az, ami olyan nyilvánvaló az amerikaiakon, hogy el nem lehet őket téveszteni? Ennek a döbbenetes országnak állandó keveredése az európai hajók fedélközi sörpredékével és a feketékkel valami középszerűséget juttat kifejezésre az arcvonásokban,

amit lehetetlenség leírni!... Csak azon tűnődött, miről tudnak állandóan beszélgetni, mikor idejüknek legalább felét egymás társaságában töltik. Azt hinné az ember, már minden beszédtemát kimerítettek. Összetartozóan támaszkodtak a korlátnak, mind a két szempár a csillogó vízre szegődött, elgondolkozva beszélgettek, rövid szünetekkel.

Frau Rittersdorf nem remélte, hogy valami sokat kihallgathat beszélgetésükből, mert kissé nagyothallott. A részleteket is csak igen közelről figyelhette meg. Erősen rövidlátó volt. Fogyatékoságait számításba véve, megfelelő távolságban a korlátnak támaszkodott a fiatalember közelében, és látását kellő fókusz távolságra beállítva, megállapította, hogy fiatalabb, mint amilyennek hitte. Gondosan nyírt szőke haja, szép metszésű vékony orra volt, jó formájú szája, és sugárzott róla a nevetés, ami természetesen félrevezetés. Halványszínű inge makulátlan, de fehér vászonöltönyének már nem ártana a mosás.

A fiatal nő rövid ujjú, öves, szeszínű ruhát viselt, durva panamavászonból, úgy látszott, nem készen vette. Arca sápadt volt és túl sovány, magas pofacsonttal és éles vonalú, hegyes állal, amitől arca zsémbes kifejezést öltött. Elég szép, világos szeme volt, fekete haját simán, középen elválasztva viselte... nyilván a bohémvilághoz tartozó, felvilágosult gondolkodású emancipált fiatal nő. Frau Rittersdorf észrevette, hogy a férfi arca ilyen nyugalmas helyzetben is barátságatlan, a nő pedig türelmetlen. Egyszerre csak mind a ketten felemeltek fejüket és nevettek: arckifejezésük egy csapásra vídám, sőt kissé féktelen jókedvű lett. Önkéntelenül is elmosolyodott a fiatalos boldogság úde, szép megnyilvánulásán, és az ifjú pár észrevette mosolyát. Arckifejezésük merev és hideg lett, s elfordították fejüket.

Frau Rittersdorf eleget látott ahhoz, hogy meggyőződjék: lehetetlenül furcsa emberpárral van dolga. Van valami bennük, amit sohasem ért meg, és cseppet sem kedvével. Nem olyan emberek, akikkel sohasem tartana fenn útitársi barátságot. Visszatért nyugszékéhez, gondosan eligazította szoknyáját a lábán, hátratámasz-

LEVELEK A SZERKESZTŐHÖZ

„Gyorstalpaló doktor-kurzus?”

— Válasz dr. Herschkovits Lajos cikkére —

Engedjék meg, hogy az „Uj Kelet” 1966 január 10-iki számában megjelent „Gyorstalpaló doktor-kurzus?” című cikkhez, tekintve, hogy az nagyszámú izraeli polgárt érint, az alábbiakban hozzászóljak.

Köztudomású, hogy a fogászok és fogorvosok között évek óta harc van, ami nagyrésztben érdekellentét miatt tört ki. Dr. Herschkovits Lajos említett cikke szintén e harc egyik megnyilvánulása.

A bonni egyetem fogászati klinikáján megtartott kurzus résztvevői 95 százalékban diploma és működési engedély (risajon) birtokában nagy gyakorlatlalt rendelkező fogászok, akik fáradságot és költséget nem kimélve, továbbképzés céljából kurzuson vettek részt, hogy tudásukat kiegészítsék és gyarapítsák, hogy azáltal az országunk lakosságának korszerű fogászati juttatásokkal rendelkezésére álljanak.

Miután a formalitások

elintézése véget személyesen is eljártam a német egészségügyi és belügyminisztériumban, határozottan állítom, hogy semmiféle „izraeli tényező” semmi „nyomást” ebben az ügyben nem fejtettek ki, annál is inkább, mert ezek a kurzusok, amint azt dr. Herschkovits is jól tudja, külföldieknek, tehát izraelieknek is csak továbbképző (Fortbildung) jellegűek és nem „gyorstalpaló doktor-kurzusok”, amelyen szakképzettek résztvehetnek.

Lehet, hogy dr. Herskovits ur, azokra a résztvevőkre gondol a „gyorstalpaló doktor-kurzus” alatt, akik német állampolgárság birtokában a kurzus elvégzése után fogorvos (Zahararzt) címet nyernek Németországban.

Ugy gondolom, hogy a fentiek nyilvánosságra való hozatala hozzájárul e kérdés kétoldalú megvilágításához.

Roth Sámuel, fogász, Natanja, Sd. Weizmann 3.

„A külföldi turisták kihasználása”

Savit Mihálynak fenti címen leközölt leveléhez való hozzászólására akarok pár szóval reflektálni.

Jobban szerettem volna és az ügynek is többet használhatott volna, ha a főcímű turisták kihasználásáról egy nem érdekelt féltől jön. Egyébként sem akartam én senkit sem személyében megbántani.

A papírhulladék gyűjtéséről

Tudott dolog, hogy az ország területén nagy szorgalommal folyik a papírhulladék gyűjtése. Több száz idősebb embert foglalkoztatnak ezzel, tehát úgy látszik, hogy a dolog kifizetődő.

Ezzel kapcsolatban az utótt eszembe, ha Izraelben a papírhulladék tényleg olyan nagy becsben van, miért nem gondolt eddig még a posta igazgatósága arra,

hogy az újabb telefonkönyvek kiosztásánál kérje a felektől az öreg telefonkönyveknek a beszületését? Az így könnyű szerrel megszerezhető sokszáz tonna papírhulladék feldolgozása bizonyára nagy pluszt jelentene az állam közgazdasága számára is.

F. F., Jeruzsálem (Teljes név és cím a szerkesztőségben)

kodott, nagyon hiányolta kedves, lágy párnáját, s elővette a naplóját.

Nem volt jó emlékezőtehetsége, viszont szenvedélyesen jegyezte napi élményeinek minden mozzanatát, még olyan apróságot is, hogy gondtalanul kanalazta túl forró levesét, vagy elfelejtett bélyeget ragasztani egy levélre, vegyesen, fűszerezve bölcsekedő megjegyzésekkel, visszaemlékezésekkel s emelkedésekkel. Évek hosszú során át egymás után töltötte meg a naplókat csip-csup bejegyzésekkel, gondosan kimunkált, apró betűs, határozott kézírással, és amint beteltek, gondosan elrakta őket, soha többé rájuk se nézett. Megrázta aranyosváltóllát és írt. Angolul.

„Ezeknek a fiatal amerikaiaknak az a mesterkéltszokása, hogy mindig teljes nevükön szólítgatják egymást, talán ez az egyetlen formáság, amit egymás közt tartanak. Nagyon fonák dolog, talán azért ragaszkodnak hozzá, mert másról úgysem várhatják, hogy felfigyeljenek rájuk; valami morális ernyedség ri le modorukról és ruházódásukról — nem tudom pontosan leírni vagy kifejezni, mi ez. Talán inkább valami *effluviium*. Nevük dallamos és kissé érzélgős: Jenny Angel, Jenny angyalka — neve, azt hiszem, Jane, németül jobban így hangzana: Johanna Engel — és David Darling, David drágám. A Darling gyakori keresztnev és a ragaszkodás szokásos kifejezése az amerikaiaknál, persze a fagyos angoloknál sokkal kevésbé: eltorzított becéző formája a *Dear, Dearling*, drágám szónak. Ezt az angolok másképp ejtenék, mert néha pongyola a kiejtésük — őszintén szólva soha nem is szoktam hozzá, két hosszú zárandokévem alatt sem. Én persze tökéletesen megtanultam angolul, Münchenben az iskolában mindig jó kiejtéssel hallottam beszélni, és ahogy az angolok beszéltek, az nekem mindig durván hangzott. Ő, a keserű számkivetés évei! Azok a szörnyű, kétszínű angol gyerekek, akiknek szeretetét soha nem tudtam megnyerni, s akik soha nem tudtak tisztességesen megtanulni németül. *Dhágám*, ilyesféleképpen ejtenék az angolok, de az amerikaiak fonetikusán vagy fülük után tanulnak nyelvet, mert viszolyognak az olvasástól, ők kiejtik az r-t, látszólag nagy élvezettel. Kisszerű, de egész érdekes dolgok ezek.”

Atolva, amit írt, és úgy látta, jól sikerült, kár volna, ha elveszne mások számára — be is veszi legkedvesebb barátjének, régi iskolatársának irándó levelébe. Sophie Mismarek magas körökben él, boldogtalan házasságban, nagy fényűzés közepette, Münchenben. A kis buta Sophie, törheti most is a fejét, mint mindig, amikor próbálja követni színjeles iskolatársnőjének gondolatmenetét. Meg is jegyezte a margón: „Für liebe Sophie, lefordítandó, hátha elfelejtett angolul.” Azzal elsüllyesztette a naplót, nagy, lapos táskájában, s fölállt, hogy elinduljon rendes sétájára: kilenc kör a fedélzeten. A mozgás óv a tengeribetegségtől, elnyomja a rossz hangulatot, fokozza az étvágyat. Valóban sok minden szől mellette, bármennyire unalmas is; és a véghetetlen, gördülő hullámok nemes gondolatokat sugallnak.

Mindezt drága férjétől tanulta. Rendkívül tevékeny ember volt, szilárdan hitte — s milyen igaza volt —, hogy a jó egészség nélkülözhetetlen a jó erkölshöz. Hányszor vonszolta magával, föl-alá, mikor átkeltek a csatornán, még a legrosszabb időben is! Sőt, minél rosszabb idő volt, annál jobban örült, hogy próbára teheti bátorságát. Némelykor meg kellett kapaszkodniuk, mint a fuldoklóknak, s a hullámok átesaptak fölöttük. Valahonnan a szelíd kék ég magasából magán érezte drága Ottójának elismerő tekintetét. Férfiúi erejének és szépségének teljében esett el Ypres-nél, letekint engedelmes Nannerljére, aki itt sétál egyedül — bizony Otto, egyedül! — körbe-körbe a fedélzeten, egészségi okokból ahogy ő szeretné.

A hetedik kornél érezte, hogy a talpa boltozata fárad magas sarkú cipőjében. Egy pillanatra nekidőlt nyugszéke karfájának, és ismét elővette naplóját.

„Ha ezek a fiatal amerikaiak nem házások, az hiba. De abban a förtelmes országban oly perverz kapcsolatok uralkodnak az életben, különösen a nemi életben, hogy lehetetlen őket igazán civilizált mértékkel mérni.”

Mikor újra elolvasta, megállapította, hogy nem méltó hozzá, amit írt. Hova kalandoztak a gondolatai? Áthúzta az egész bekezdést, és vastag, fekete betűkkel fölébe írta a következő szöveget:

(Folytatása következik)

A SZOPÓKÁS
CIGARETTA
KEDVELŐINEK,

amely
a szülői házra
emlékeztet.

Parliament

Ez az egyetlen üreges filterrel ellátott cigaretta, amely enyhíti a dohány-torkot irritáló csipős ízét és megőrzi a híres Virginia dohánykeverék eredeti aromáját.

SPORT

A labdarugó kllengések a Kneszet elé kerülnek

Mint vasárnapi számunkban jelentettük, Jeruzsálemben és Rechovoton agasztó esetek történtek a két ottani futballmérkőzésen, a Nemzeti Liga, illetve a B) liga keretében. Míg a fővárosban a bírót, Rechovoton két újságírórt vertek meg és mindkét mérkőzés botrányba fulladt ennek nyomán. Az ügy az elmult 48 óra folyamán természetesen élénken foglalkoztatta mind a labdarugó szövetség vezetőit, mind pedig a bíróságot. A bíróságot a Kneszet oktatási bizottságának tagjai is. A bizottság elnöke, dr. Elimelech Rimalt képviselő meglöbbszénkedéssel kifejezte az események felett és célzást tett arra, hogy a Kneszet plenárius ülése is foglalkozzon a közeljövőben ezekkel az agasztó jelenségekkel. A bizottság tegnap ülésén már tárgyalás alá vették az ügyet, melynek napirendre tűzését Uri Avnéri képviselő kérte. Avnéri mintegy 45 percen át elemelte az izraeli futball-sport problémáit és az ennek nyomán kifejlődő vitában a bizottság 11 további tagja részt vett. Avnéri visszatért arra a már régebben előterjesztett javaslatra, hogy állítsanak fel sportügyi minisztériumot, az állami szervek vegyék át a futballszövetség funkcióit és foglalkozzanak a büntető törvénykönyvbe a mérkőzések „eladósának” cselekményét.

A sporthatóság igazgatója, Askenázi Ben Dávid, egyetértett Avnéri érvelésének egy részével, főleg a büntető törvénykönyvvel kapcsolatban és idézte Cvi Jáffe ügyvéd, a labdarugó szövetség jogtanácsosának emlékiratát, amely szerint a futballszövetség a jelen pillanatban egy olyan törvényjavaslat előkészítésével foglalkozik, amely öt évig terjedhető fegyházbüntetéssel és

10 ezer fontos pénzbüntetéssel sújtaná azokat a játékosokat, illetve sportfunkcionáriusokat, akiket ilyen büncselekményben elmarasztalnak. Dr. Rimalt képviselő befejezésül közölte, hogy a bizottság jövő vasárnapi ülésén tüzetesebben fogják tárgyalni ezt a büntetőjogi kérdést, majd hozzáfűzte, hogy személy szerint pártfogolja a javaslatot.

Egyébként a Makkábi Jaffa vasárnap küldöttséget menesztett Menáchem Askenázi lakására Petach-Tikvára, hogy bocsánatot kérjen a bírótól a kínos jeruzsálemi incidensért. A küldöttség, amelynek tagjai sorában ott volt maga a büntös játékos, Aharon Lévi, valamint Weinstein, Lévi és Muszácso vezetőségi tagok, virágcsokrot nyújtott át a közismert nemzetközi bírónak.

Semmilyen kifogást sem emelhetek a játékos, illetve a klub ellen, — mondotta Askenázi, — Leon játékos igazolványát azért vettem magamhoz, mert több ízben is megsértett. Askenázi hozzáfűzte, hogy a futballszövetséghez beérkezett jelentésében dicsőítő szavakkal emlékezett meg Digni kapus és Dzsoszosián középcsatár magaviseletéről.

Egyébként a jaffai csapat két hávédje, Lévi és Leon, a jelek szerint nem vesz részt a két csapat szombati visszavágó mérkőzésén, miután Askenázi, közvetlen a mérkőzés lefújása előtt — mindkettőjüket kiállította. Fentebb idézett kijelentésével ellentétben Askenázi jelentésében hangsúlyozta, hogy Lévi szándékosan rugta meg, mert nem tudott uralkodni magán, amikor kilenc perccel a mérkőzés befejezése előtt 11-es büntetőgólra ítélt a jaffai csapat ellen.

SPORTHIREK

★ Amosz Gilád futballbíró megdöbbentő jelentést terjesztett be a szombati rechovothi Hápoél — Makkábi derbyről, amely a mérkőzés 68. percében felbuzakadt. Gilád többek között megemlíti, hogy alaposan elverték és megfenyegették, hogy „élve nem fogsz kikerülni a pályáról”.

★ Pelle, a közismert brazil futballista bejelentette, hogy résztvesz egy a közeljövőben megrendezendő jétkonyeúlu futballmérkőzésen, amelynek teljes bevételét a brazil árvízkarosultak javára fordítják. Az árvízkarosultak közül mintegy húsz-ezren a Rio de Janeiro-i Maracana stadionban találtak ideiglenes hajlékra.

★ A Hápoél Tel Aviv, Izrael kosárlabda bajnoka tárgyalásokba kezdett a bukaresti Dinamo vezetőségével, Tel Avivban, illetve Bukarestben megrendezendő barátságos kosárlabda mérkőzések ügyében.

★ A rámát-gáni lövöldésben szombaton rendezték meg a Hápoél országos céllövő versenyét, amelyen Henry Herskovics, a Hápoél Petach Tikva versenyzője országos csúseredményt javított az olimpiai versenyen (120 golyó mindhárom állásból) — 1130 ponttal. Ez az eredmény 15 ponttal jobb Herskovics eddigi országos rekordjánál. Allóhelyzetből Herskovics 368 pontot ért el, ami 15 ponttal jobb Krisztal eddigi csúseredményénél. — Nehemja Szurkisz, a Makkábi Rámát Gán céllövője fekvő helyzetből 396 pontos fantasztikus eredménnyel ugyan csak rekordot javított. A csoportversenyen első helyen a Hápoél Petach Tikva végzett 4270 ponttal, második Jeruzsálem 4180, harmadik pedig a Hápoél Haifa 4113 ponttal.

★ A sportszövetség elnöksége megválasztotta vezetőségi tagok közül mintegy húsz-ezren a Rio de Janeiro-i Maracana stadionban találtak ideiglenes hajlékra.

ségét, amelynek élén Smuél Bialik elnök áll, helyettesei pedig Jicchák Kaszpi és Arje Chéfer. Főtájkár ismét Smuél Lalkin lett, pénztárnok Bár-Lév, míg a szakbizottság élére Michá Sámánt választották meg.

★ Az országos röplabda liga keretében nagy meglepetést okozott a Hápoél Szárid, amikor 3:0 arányban simán verte az erős Hápoél Ejn Háchorés csapatát.

A HÉT TIZENEGYE

Gertler (Makkábi Tel Aviv) — Ben Mose (Hápoél Jeruzsálem), Kjubik (Hápoél Haifa) — Joszef (Makkábi Natanja), Pol-lák (Hápoél Jeruzsálem), Sáhraháni (Hákoách) — Sálu (Hákoách), Szel-mách (Hápoél Petach Tikva), Spiegler, Szaruszi (mindkettő Makkábi Natanja), Young (Hápoél Haifa).

★ Szombaton kezdődött meg a nemzeti birkozó csapatbajnokság, melynek első mérkőzésén a Hápoél Jeruzsálem birkozói 14:2 arányban legyőzték a Hápoél Askelon csapatát.

★ A B-futball-ligában is lejátszották az első 15 fordulót. A „féldő” bajnokai a négy csoportban a Hápoél Beér Jákob, az Elite Rámát Gán, a Hápoél Naharia és a Hápoél Ráánáná lettek.

★ Az angol liga „alsóbb régióiban” szereplő Blackburn csapata meglepetést keltett, amikor 2:1 arányban legyőzte az Arsenalt. A liga élcsapatai közül csak a Manchester United aratott győzelmet (1:0 az utolsó helyen álló Fulham ellen). A táblázat állása: Liverpool 39, Brent ley 36, Leeds és Manchester 33, Tottenham 31, Stoke City 29.

A benzinállomás szívesen szolgál - vízzel...

Körséta a „kiszáradt” töltőállomásokon — A sztrájkolók megbízottja magyarul szólalt meg...

(Az Uj Kelet kiküldött tudósítójától). — A Delek és a Páz üzemanyag-ellátó cégek sztrájkja, amely részben pén- teken, részben pedig tegnap tört ki, tisztavirágéletű volt ugyan, de rövid tartama ellenére is erősen rányomta bé- lyegét a közúti forgalomra és hatása úton-útfélen érezhető volt. A sztrájk beszüntetését már tegnap, a koradélutáni órákban elhatározták, de nagyszámú állomáson már ki- fogyott az üzemanyag és a sztrájk utóhatásai csak a mai nap folyamán mulnak el teljesen, amikor az állomások, valamint az autók újratöltik kiszáradt tartályaikat.

Amikor a délelőtti órákban motorkerékpáron kihajto- tunk a Jeruzsálem-Tel Aviv-i főútra, szokatlanul gyér volt a forgalom. Az autóbuszok- lól eltekintve majdnem olyan képet mutatott az uttest, mint felőrával jom-kipur be- köszönte előtt. A Delek és a Páz cégekhez tartozó töltő- állomások szinte teljesen le- álltak, míg a Sonol állomá- sánál hatalmas volt a forgal- om és hosszú kocsisorok kép- ződtek.

A Paz jazuri töltőállomá- sán Jákob Edelist állomás- kezelő elmondta, hogy a 83 oktános standard benzint már elfogyott és csak a 91 oktá- nosból maradt még vagy 1500 liter, azaz másfél órányira való. Az állomáson hosszú kocsisor állott és a türelmet- len, izgatott sofőrök egymást lökdösték, hogy kapjanak a

maradék benzinből. Szívesen megfizették a 83 és 91 oktá- nos benzint közötti 7,5 agorás árkülönbözetet. Mintegy 200 méterrel távolabb fekszik a Delek cég állomása, amely el volt barrikádózva. Ennek el- lenére az állomáskezelő itt is a helyén volt és elmondotta, hogy a benzint már vasárnap elfogyott, de vízzel, kenőolaj- jal és a broncs-szivattyúval szívesen áll a közönség ren- delgetésére. Az állomás ét- terme továbbra is zavartalan- ul működik.

Az ut baloldalán a parányi Sonol állomáson zavartalanul folyt a benzinszolgáltatás és aránylag nem is volt nagy a kocsis sora. Ramlá bejárta- nál a Delek állomáson egy magyarul beszélő, jólöltözött fiatalember fogadott bennün- ket, aki elmondta, hogy a Delek-dolgozók központi bi-

zottságának a tagja és éppen akkor tért vissza az Alon mi- niszterrel folytatott tárgya- lásról, amelyen elhatározták a sztrájk beszüntetését. Csak annyit mondott, hogy felvi- déki születésű, de nevét nem volt hajlandó elárulni. Ekkor, déli 12 órakor tudtuk meg, hogy a sztrájk rövidesen meg szűnik.

A Rámá kijáratánál lévő két benzinállomás is zavartan- lanul működött, míg a nách- soni utkereszteződésnél csak 91 oktános benzint árusítot- tak. Jicchák Rosner, a ben- zinállomáshoz tartozó étterem nagyszőlősi születésű bérlője elmondotta, hogy az étterem- ben egyáltalán nem érzik a sztrájkot és a vendégek szá- ma nem csökkent. Hasonló volt a helyzet a Paz állomá- sán is, Säär Hágájban, ahol a tulajdonos a nagymihályi Goldstein Avrahám a töle megszokott udvariassággal mérte az üzemanyagot („még a sztrájk előtti készletből”).

A délutáni órákban elter- jedt a sztrájk likvidálásának híre és mindkét cég töltőállo- másain hirtelen előkerült a „kifogyott” üzemanyag.

Jugoszláv író halála Delhiben

New Delhi (UPI). — Cse- domir Minderovics jugoszláv író vasárnap, 53 éves korá- ban szívizélhűtésben New Delhiben meghalt. Holttestét tegnap családjának kérésére elhamvasztották. Minderovics január 4-én érkezett az in- diai fővárosba, regényének ottani kiadásával kapcsola- tos tárgyalások végett. A ju- goszláv nagykövetség embe- rlei időközben előkészülete- ket tettek, hogy Minderovics hamvait hazaszállítsák Ju- goszláviába, minthogy tegnap este távirat érkezett Bel- grádból, az elhunyt író családjától ezzel a kéréssel. Minderovics a jugoszláv írószövetség főtájkára és a jugoszláv nemzeti béke- bizottság főtájkára volt.

Összeütközés a levegőben

Almeria, Spanyolország — (UPI, Reuter). — A Spanyol ország délkéleti partvidékén fekvő Almeria felett tegnap a levegőben összeütközött két amerikai katonai repülő- gép, aminek következtében, az eddigi hírek szerint, há- rom ember életét veszítette. A légi szerencsétlenség úgy történt, hogy egy B-52 típu- sú lökhajtasos bombázó egy KC-135 üzemanyagot szállító tartálygéppel üzemanyag- felvételi gyakorlatot hajtott végre a levegőben és eközben történt az összeütközés. A két gép együttes személyze- tét 11-13 főre becsülik, jól- lehet még nem tudni pontos- san, hányan voltak a két gépen. Heten azonban ejtő- ernyővel kiugrottak és ezeket megmentették. A késő éjszaka kiadott je- lentés szerint, a két gépen együttesen 11 főnyi személy- zet volt. Közülük négyet megmentettek és hétnek egyelőre nyoma veszett.

Kilenc szomorú nyuszi

Chicago. (UPI). — Kilenc boldogtalan „nyuszi” (az amerikai Playboy klubokban jenge öltözékű és fejükön fe- hér nyulfeleket viselő felszo- gáló pincérnők — a szerk.) tegnap elvesztette állását a chicagói Playboy klubban, mert állításuk szerint a lokál vezetősége úgy találta, hogy ök már elvesztették „fiatalos, boldog, életerős kinézésüket”. A lokál vezetősége ezt nem is cáfolta. „Igaz, elküldtük őket, mert már nem azok, a- kik egykor voltak... Ha egy lánynak nincs meg többé a fiatalos, örömteli, életigenlés- től ragyogó arckifejezése, nem tekinthető többé nyuszinak és ez történt a kilenc lány ese- tében...”

A lányok, akiknek életkora 25—29 év között mozog, tom- bolnak mégükben s az egyi- tgy siránkozott az UPI mun- katársa előtt: „Most elenged- nek, mert nem vagyok elég szép a klub számára. De arra jó voltam, hogy két éven ke- resztül ott dolgozzak, amikor még vidámabb voltam...”

Wayne Gottlieb, a Playboy klub szóvivője is szomorko- dik: „Fáj nekünk, hogy a lá- nyok elmennek, de a tény az, hogy mégis csak menniük kell...”

Inkább börtön, mint a válás

Jichje Avrahám négy éve raboskodik, mert: „csak a mennyei hatalmak bonthatják fel házasságát”

A világ legmakacsabb fér- jének lehet nevezni a 41 éves Jichje Avrahámot, aki közel négy éve ül már börtönben, mert nem akar elválni a feleségétől és erre semmi hajlandóságot nem mutat most sem. Az alacsony öszülő szakállú Jichje né- hány évvel ezelőtt vette el nála hat évvel fiatalabb fe- leségét. Két leánygyermekük született. A férj azonban nem mutatott semmi kedvet a család eltartására, egész nap tétlenül ült otthon és felesé- gétől azt követelte, hogy őt kiszolgálja és valamennyi- ket eltartsa. Az asszony vál- ni akart és a rabbinikus bí- róság igazat is adott neki. Jichje azonban nem volt haj- landó „getet” adni.

Az ügy a telavivi törvény- székre került, amely 1962 szeptemberében úgy határo- zott, hogy a törvény értel- mében Jichjet börtönbe zá- rják mindaddig, amíg ki nem adja a válólevelet. Jichje szá- mára azonban a börtön leg- feljebb kényszer, de nem bün- tetés. A börtönben a legjobb rabok közé tartozik és egy- általán nem zavarja, hogy amennyiben nem hajlandó válni, beláthatatlan ideig kell raboskodnia. Az ügy oda vezetett, hogy az állami főügyész kérte a törvény- széktől Jichje szabadlábra helyezését azzal az indokolás- sal, hogy teljesen céltalan fogvatartása. Erre először másfél évvel ezelőtt került sor, amikor is a törvényszék elutasította, másodszer pe- dig most, a hét elején. Jich- jet időközben természetesen már a fogházak pszichiátere is megvizsgálta és hosszú ideig állt megfigyelés alatt. Kiderült, hogy makacs, pri- mitív, a gyakorlati élettől teljesen elszakadt emberről van szó, akinek egyetlen foglalkozása a szent könyvek olvasása. Jichjét megláto- gatta már a fogházban Katz rabbi, a rabbinikus bírósá- gok titkára, valamint más rabbi, azonban nem siker- ült jobb belátásra bírni: „Csak a Mindenható választ- hat el feleségemtől” — han- goztatja minden alkalommal.

A vasárnapi bírósági tárgya- lás befejeztével az egyik déli lap tudósítója néhány szót váltott Jichjével, s meg- kérdezte, végeredményben miért ragaszkodik ilyen csö- könyösen a feleségéhez. „Az Eg adott össze bennünket, csak az Eg választhat el” — majd kisvártatva hozzátette: „Különbön pedig ki tartson el, ha válólevelet adok a feleségemnek?”

Volt azonban egy pillanat, amikor Jichje zavarba jött. Erre akkor került sor, amikor az asszony egyik rokona hozzálépett és megkérdezte, vajon pénzért hajlandó-e el- válni. Jichje lesütötte szemét és csak ennyit kérdezett: „Mennyiről van szó?”

CSARDASKIRALYNO

Kálmán Imre 3 felvonásos ope- rettje ★ A párisi „Chatelet” színház balettje és kosztümjei.

70 SZEREPLŐ

HAIFA, jan. 18., kedd, „Orah”, 9-kor.
TEL-AVIV, jan. 20., csütörtök, „Ohel Sém”, 8.30
GIVATÁJIM, jan. 21., péntek, „Hadar”, 8.30
NAHARIA, jan. 22., szombat, „Hod”, 6.15—9.
PETACH-TIKVA, jan. 24., hétfő, „Hejchál”, 8.30.

P. Gorenstein bemutatja a legnagyobb zsidó operettet

A BOSZORKÁNY LYA KÖNIG

Abrahám Goldfaden 2 felvonásos operettje

Vezényel: Marcel Kreisler
Atdolgozta és rendezte: Cvi Stolper

Kedd, jan. 18., MIGDAL ASKELON „Eszter”, 8.30	Szerda, jan. 19., KIRJAT-GAT „Gát”, 8.30
Csütörtök, jan. 20., TIRA „Ateret”, 8.30	Péntek, jan. 21., GIVATAJIM „Hadar”, 8.45

A Hitachdut Oléj Hungaria közleményei

HAIFA
A haifai HOH női csoportja ja- nuár hó 18-án, kedden délután 5 órai kezdettel a dr. Weitzner Otthonban, Pevzner utca 2 sz. alatt (nappeji teadélután rendezés) Kapes Dávid Gizi tisztelőre. Háziaszo- nyok: Rozen Frida, a haifai HOH elnöknője és dr. Grünveig Adél, a tel-avivi HOH szociális bizottsá- gának elnöknője. — A háziaszo- nyok szeretettel meghívják mind- azokat is, akiknek címek hiányában nem tudtak meghívót küldeni.

★
NATANJA
Január 19-én, szerda este 8 óra- kor tartjuk szokásos szociális tea- estünket. Háziaszonyok: Feldmár Ibi és Weisz Baba. Szeretettel vár- juk barátainkat, pártfogóinkat és tagjainkat családjukkal együtt.

A gazdasági tárgyalások Németországgal két-három hét múlva kezdődnek

Jeruzsálem. (Az Uj Kelet tudósítójától). — Az izraeli-német gazdasági tárgyalások Bonnban január végén, vagy február elején kezdődnek. Minthogy a tárgyalások megkezdésére nézve az elvi megállapodás már létrejött és az előkészületi szakaszon is túljutottak a két ország megbízottjai, a tárgyalások időpontjának kitűzése csupán attól függ, mint lehet összeegyeztetni a tárgyalásokon résztvevő megbízottok idejét. A szer Ben Nátán, Izrael bonni nagykövete, aki állomáshelye elfoglalása óta a múlt hét végén először néhány napos látogatásra Izraelbe érkezett, jelentést tett az illetékeseknek az előkészületekről és résztvesz az izraeli tárgyalóbizottság összeállítására vonatkozó megbeszéléseken.

ASE BEN NATAN
Nehéz küzdelem elébe

Jeruzsálemben úgy vélik, hogy a tárgyalások hosszu időn át tartanak majd és az izraeli delegáció nehéz küzdelem előtt áll. Az sem lehetetlen, hogy a tárgyalások kritikus ponthoz is juthatnak, amikor a delegációk felfüggesztik azokat, hogy kormányokkal újabb tanácskozzanak.

A tárgyalások alapját különböző német ígéretek képezik, amelyeket általában a dr. Birrenbach-Eskol egyezmény címszó alatt szoktak összefoglalni. Németországban a hivatalos körök és a kormányban résztvevő politikai pártok éppenny mint az ellenzék tisztában vannak azzal, hogy Németországnak gazdasági segítyt kell nyújtania Izraelnek, de a segély méretére és a minőségére nézve különböző álláspontok alakultak ki.

Altalában úgy vélik német hivatalos körök, hogy az izraeli-német diplomáciai kapcsolatok felvétele óta Németország Izraelt éppenny fejlődésben lévő és technikai segítyre érdemes országnak kell tekintse, mint bármely más országot, amely Németországhoz hasonló óhajjal fordul. Minthogy a németeknek ebben a vonatkozásban már

Aranyat csempészett a Moledet pénztárnoka?

Párizs. (STA). — Jelentették, hogy a francia hatóságok Marseilleben néhány nappal ezelőtt csempésztés gyanújával letartóztattak egy izraeli tengerészt, aki a Moledet szolgálat Kiderült, hogy a letartóztatott Bobby Reinstein, a hajó 50 éves pénztárnoka, akinél 5 ezer dollár értékű aranypénzt, (Sovereign és dollár) találtak.

Egyelőre nem világos, hogy Reinstein Izraelbe akarta-e hozni az aranyat, vagy pedig azért vitte Olaszországba Franciaországba, hogy ott eladja. A Moledet Nápolyból érkezett Marseillebe és valószínű, hogy Reinstein Olaszországban vásárolta az aranyat. Feltehető, hogy miután nem tudta ott eladni, úgy határozott, hogy Izraelbe hozza. Izrael Marseille-i konzulátusát értesítették a letartóztatásról.

תורה!

Holnapután
MIFAL HAPAJISZ
HUZAS

kialakult szabványaik vannak, amelyek a többi között figyelembeveszik a fejlődés-

Álon: A szombati munkaszünet — szociális rendelkezés

„A koalíciós egyezmény nem lépi túl a status quo kereteit”

A szombati és ünnepnap munkaszünettel kapcsolatos koalíciós egyezmény, valamint az ásdodi kikötőre vonatkozó megállapodás nem lépi túl az eddigi „status quo” kereteit és a koalíciós pártok közötti kölcsönös megértés alapján jött létre, azzal a céllal, hogy széles alapokon nyugvó kormányt lehessen alakítani — mondotta Jigál Alon munkatügyi miniszter tegnap a jeruzsálemi újságíróklubban megtartott sajtófogadáson.

A miniszter rámutatott arra, hogy nincs gyakorlati lehetőség „országos szombati törvény” meghozatalára, mert az ellentétben áll azzal az

ben lévő ország lakosságát is, Izrael hátrányos helyzetű kerülete, hogyha e mérték szerint állapítanak meg a segítyt. Valószínű, hogy ennek az elvi magatartásnak a leküzdése súlyos feladatok elé állítja majd az izraeli tárgyalófeleket.

A német-izraeli diplomáciai kapcsolatok különben a szokványos államközi keretben folynak és valószínű, hogy augusztus folyamán a jelenleg még Kölnben működő izraeli nagykövetséget sikerül majd Bonnba áthelyezni. Ez tulajdonképpen csak technikai kérdés.

A Lévi Eskol-Erhard találkozó, amelyre nézve mind Németországban, mind Izraelben célzásokat tettek a két országban lefolyt parlamenti választások előtt, pillanatnyilag nem szerepel Izrael és Németország tárgyalásainak napirendjén.

Jordániai katonák visszaterelték Slomo Pinchász elrabolt juhnyáját

Izraeli beduinok is résztvettek a rablásban?

A jordániaiak visszazolgáltatták Izraelnek Slomo Pinchász, Noga szövetségi falu lakosának birkanóját, melyet, mint jelentették, tíz nappal ezelőtt jordániai átszivárgók raboltak el.

A jordániaiak vasárnap délelőtt 11 órakor a chebronai főút 69-es kilométerkövénél UNO-megfigyelők jelenlétében hozták vissza az elrabolt állatokat. A Mareno-fajtájú juhokat a jordániai katonák terelték és az átvételnél, amikor megszámlálták azokat, jelen volt a tu-

lajdonos is. Összesen 193 élő és egy elhullott állatot adtak vissza, holott a rablás előtt 248 birkából állt a nyáj. Most igyekeznek kideríteni, mi lett a többivel.

A jordániaiak bocsánatot kértek az incidensért. Mint ismeretes azzal gyanúsítják a nyáj izraeli beduin pásztoraikat, hogy összejátszottak az átszivárgókkal és ezért jelenleg még őrizet alatt vannak. A visszazolgáltattott nyájat egyelőre karanténban tartják és beoltják.

Izrael-barát körök alakulnak Nepálban és Japánban

Sárét-iskolát építenek Sao Paulóban

Chájim Levanon volt tel-avivi polgármester, a Szochnut tájékoztatói osztályának főnöke, az Akcionskomité ülésén elmondotta, hogy a világon több mint 50 Izrael-barát társaság működik, melyeknek tagjai az illető országok társadalmi elitjéből kerülnek ki. Európában hater ezer tagja van ezeknek a köröknek és rövid idővel ezelőtt létesültek hasonló testületek Ceylonban, Nepálban, Indiában és Japánban.

J. Hárkavi, a gáluti országok nevelési ügyeivel foglalkozó osztály elnöke többek között rámutatott arra, hogy még nem valósították meg a legutóbbi cionista kongresszus határozatát, amely arra kötelez minden cionistát hogy gyermekeit zsidó héber nevelésben részesítse. Ugyanakkor bejelentette, hogy Dél-Amerikában kibővítették a héber középiskolai oktatást, itt azonban súlyos problémát jelent a

tanerőhiány. Ezzel kapcsolatban közölték, hogy a braziliai Sao Paulo polgármestere 10 dunám területet jelölt ki zsidó iskola építésére, amelyben három ezer növendék tanul majd és ez Mose Sárét nevet fogja viselni.

● A délafrikai kormány tegnap hivatalosan jelentette, hogy március 30-án tartják az általános választásokat.

Közeledés?

New York. (UPI). — Az Insider's Newsletter nevű sajtószolgálat tegnap azt írta, hogy „Izrael és a Szovjetunió közötti felmelegedésben van a diplomáciai légkör.” A hetenként egyszer kiadott, belső információra szolgáló sajtójelentés arra utal, hogy a nem rég megkötött szovjet-izraeli kereskedelmi megállapodás az első 1956 óta, amikor a Szovjetunió a suezai hadjárat nyomán megszakított minden kereskedelmi kapcsolatot Izraellel. A nagykövetség kibővítésének terve és a kereskedelmi megállapodás a diplomáciai megfigyelők szerint arra utal, hogy Moszkva nagyobb szabású változást hajtat végre Izraellel szembeni politikájában.

A beiruti perzsa nagykövet kiutasítását követelik

Botrányt okozott a Nasszer-ellenes nyilatkozat

Beirut. (UPI, IFP). — A libanoni kormány tegnap megtartott ülésén megbélyegezte Ali Fitouhi beiruti perzsa nagykövet nyilatkozatát, amelyben — mint arról már röviden beszámoltunk — éles kirohanást intézett Nasszer ellen és az egyiptomi diktatort tette felelőssé „muzulmánok tömeges lemészárlásáért” és a „jemeni katasztrófaért” is...

Rasid Karame libanoni miniszterelnök a parlamentben közölte, hogy a szokásoknak megfelelően egyetlen ország diplomatája sem jogosult sérítő nyilatkozatokat tenni a vendéglátó ország területén. A libanoni kormányt meglepetésként érte a perzsa nagykövet e nyilatkozata és magatartása és ennek nyomán foganatosítani fogja a szükséges lépéseket — mondotta a képviselőházban Rasid Karame.

A libanoni kormány úgy került az Egyiptom és Perzsa között folyó hidegháború jelenlegi középpontjába, hogy Ali Fitouhi beiruti perzsa nagykövet közleményt juttatott el a sajtóhoz, amelyben rendkívül éles bírálatot gyakorol Nasszer fölött. Erre a nyilatkozatra reagálva Egyiptom beiruti nagykövete, Abdel Chamid Galeb tegnap már hivatalos tiltakozó jegyzéket juttatott el a beiruti külügyminisztériumhoz és hasonló tiltakozást továbbítottak a

Kairóban székelő libanoni ügyvivő utján is a beiruti kormány címére.

Mindezek nyomán tegnap este összeült a libanoni kabinet, hogy kiutat találjon a kényes helyzetből. Egyiptom ugyanis azt követeli, hogy Libanon utasítsa ki a perzsa nagykövetet, Nasszer elleni nyilatkozata miatt. Georges Chakim libanoni külügyminiszter hír szerint azt monddta, hogy kormányának először tisztázni kell, vajon Fitouhi nagykövet valóban a neki tulajdonított nyilatkozatot tette-e és az is tisztázás-

ra vár, mi volt a célja a perzsa diplomatának a nyilatkozattal.

Miközben a libanoni külügyminisztérium némi óvatossággal foglalkozik az ügyvel, a beiruti sajtó egyértelműen kikelt Fitouhi ellen és követeli kiutasítását, mert olyan helyzetet teremtett, amelyben Beirut feszült viszonyba került Kairóval. Jelmező a közhangulatra, hogy az El Anuar című lap ezzel a címmel hozta le a perzsa nagykövet Nasszer-ellenes nyilatkozatát: „Utassátok ki országunkból a perzsa nagykövetet!”

ÖRSÉGVÁLTÁS

(COPYRIGHT BY „MAARIV”)

Sapira betérjeszti Dov Jozséf javaslatát:

A népirtás bűne nem évül el

Mikor törli el Németország a náci bűnök elévülését?

Jeruzsálem. (Az Uj Kelet tudósítójától). A Kneszet még mindig csak lassított ütemben dolgozik, mert a múlt héten megalakult kormány, amelynek egyes miniszterei csak e hét elején léptek hivatalukba, nem látta el a Házat kellő törvényhozási anyaggal. Az állami tisztviselők nyugdíj-igényét módosító javaslat tárgyalása után, Jákov Simson Sapira, az új igazságügyminiszter először terjesztett be törvényjavaslatot, amelyet azon ban még elődje, dr. Dov Jozséf minisztersége idején dolgoztak ki. Ez a javaslat egy UNO-határozat nyomán Izraelben is törvénybe iktatja a nép-

írtás büntetlenségének elévülhetlenségét.

Sapira igazságügyminiszter a javaslat betérjesztése során elmondott beszédében rámutatott arra, hogy a náci bűnök elévülhetlenség Izraelben, egy már korábbi törvény alapján és hogy az új törvényjavaslat ennek a jogalkotásnak párhuzama általános népirtási cselekedetekre nézve. Sapira azon reményének adott kifejezést, hogy Németország is ilyen törvényhozási lépéseket fog majd tenni, amelyek a náci bűnök elévülhetlenségé teszik. A vitában Zimmermann (Chéruit-Liberális), Reuven Arzi (Mápm), Gideon Hausner (Független Liberá-

lis) és Uri Avnéri (Háolám Háze), valamint Jicchák Ráfiel (Nemzeti Vallásos Párt) vettek részt. Vallamennyi felszólaló helyeselte a törvényjavaslatot és bizottsághoz való áttételét indítványozta.

Ezt megelőzően, egy interpellációra válaszolva, Mose Kármel közlekedésügyi miniszter kijelentette, hogy a kormány ismeri a közlekedési vállalatok tarifaemelési követeléseit és bizonyos mértékig elfogadhatónak is tartja azt, de minisztériumának véleménye szerint,

a drágulások egy részét maguknak a közlekedési vállalatoknak kell viselniük.

Az ülés elején Sosáná Arbelli (Achdut Avodá) és Mose Wertmann (Mápm) új képviselők tettek fogadalmat. A két új Kneszet-tag Chájim Gvati földművelésügyi miniszter és Mose Kármel közlekedésügyi miniszter Kneszet-mandátumukról való lemondása nyomán megüresedett helyre került be a Házba.

Pinchász Szápir pénzügyminiszter az összkormány nevében bejelentést tett a vasárnapi minisztertanácson kinevezett alminiszterekre nézve. A Ház a bejelentést tudomásul vette és így dr. Cvi Dinnstein a hadügyminisztériumban, dr. Kálmán Káháne és Aharon Jádlin a közoktatásügyi minisztériumban, Jehuda Sáári a fejlesztésügyi minisztériumban, dr. Slomo Ben Méir a belügyminisztériumban és Uzán képviselő a földművelésügyi minisztériumban megkezdhetik alminiszteri tevékenységüket.

165 éves korban halt meg

Casablanca (Reuter). — Marokkó legöregebb embere, Hadzs Mochammed Ben Anbarek Ben Szalach Anakiri 165 éves korában meghalt — közölte az egyik 44 fia közül, aki apja mellett volt annak utolsó percéig. Kiderült, hogy a matuzsálemi kort megért marokkói férfi 165 esztendő pályafutása során ötször volt nős. Elsőszülött fia, aki ma 105 éves, még életben van és Zagura övezetében egy muzulmán vallási intézetben él.

Beér-Séva

kereskedelmi központjának szívében
(Háhisztádrut és Hadassza utcák kereszteződésénél) a postával szemben, a bankok központjában

épül a

Hod épület

amelyben eladásra ajánlanak:

mozit az alagsorban,
tágas modern irodákat
emeleti áruház- és üzlethelyiségeket

Bővebb felvilágosítás:

P. G. T. LTD.,
Tel-Aviv: Karlebach-u. 10.,
tel: 35371, 39911/2

Beér-Séva: eladási iroda, az építkezésnél,
szerdai napokon 11-1, 3-5 közt.

Az emelet irodák és üzletek számára
még alakítható a vevő kívánsága szerint